

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

1. Η συλλογή των μακρών ομιλιών (1. Dīgha Nikāya)

3. Το κεφάλαιο για τον Πάτχικα (3. Pāthikavaggaṇāḥ)

11. Η ομιλία που απαριθμεί κατηγορίες μέχρι το δέκα
(11. Dasuttarasuttaṇ)

[DN 34, PTS 3.272-3.293]

PaliVerse

1. Η συλλογή των μακρών ομιλιών

3. Το κεφάλαιο για τον Πάτχικα

11. Η ομιλία που απαριθμεί κατηγορίες μέχρι το δέκα

350. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στην Τσαμπά, στην όχθη της λιμνούλας της Γκαγκγκαρά, με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών, περίπου πεντακόσιους μοναχούς. Εκεί ο σεβάσμιος Σαριπούττα απευθύνθηκε στους μοναχούς - «Φίλοι μοναχοί!» «Φίλε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον σεβάσμιο Σαριπούττα. Ο σεβάσμιος Σαριπούττα είπε αυτό -

«Θα διδάξω τη Δεκαπλή, τη Διδασκαλία για την επίτευξη του Νιμπάνα·
Για τον τερματισμό της δυστυχίας, για την απελευθέρωση από όλους τους νοητικούς κόμβους».

Ένα φαινόμενο

351. «Ένας, φίλε, παράγοντας είναι πολύ ωφέλιμος, ένας παράγοντας πρέπει να αναπτυχθεί, ένας παράγοντας πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητός, ένας παράγοντας πρέπει να εγκαταλειφθεί, ένας παράγοντας οδηγεί σε παρακμή, ένας παράγοντας οδηγεί σε υπεροχή, ένας παράγοντας είναι δύσκολο να διεισδύσει κανείς, ένας παράγοντας πρέπει να παραχθεί, ένας παράγοντας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός, ένας παράγοντας πρέπει να συνειδητοποιηθεί.

«Ποιος είναι ο ένας παράγοντας που είναι πολύ ωφέλιμος; Η επιμέλεια στις καλές νοητικές καταστάσεις. Αυτός είναι ο ένας παράγοντας που είναι πολύ ωφέλιμος.

«Ποιος είναι ο ένας παράγοντας που πρέπει να αναπτυχθεί; Η μνήμη επί του σώματος συνοδευόμενη από ευχαρίστηση. Αυτός είναι ο ένας παράγοντας που πρέπει να αναπτυχθεί.

«Ποιος είναι ο ένας παράγοντας που πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητός; Η επαφή με νοητικές διαθορές, υποκείμενη σε προσκόλληση. Αυτός είναι ο ένας παράγοντας που πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητός.

«Ποιος είναι ο ένας παράγοντας που πρέπει να εγκαταλειφθεί; Η αλαζονεία του 'εγώ είμαι'. Αυτός είναι ο ένας παράγοντας που πρέπει να εγκαταλειφθεί.

«Ποιος είναι ο ένας παράγοντας που οδηγεί σε παρακμή; Η μη-σοφή προσοχή. Αυτός είναι ο ένας παράγοντας που οδηγεί σε παρακμή.

«Ποιος είναι ο ένας παράγοντας που οδηγεί σε υπεροχή; Η συνετή προσοχή. Αυτός είναι ο ένας παράγοντας που οδηγεί σε υπεροχή.

«Ποιος είναι ο ένας παράγοντας που είναι δύσκολο να διεισδύσει κανείς; Η άμεση νοητική αυτοσυγκέντρωση χωρίς μεσοδιάστημα. Αυτός είναι ο ένας παράγοντας που είναι δύσκολο να διεισδύσει κανείς.

«Ποιος είναι ο ένας παράγοντας που πρέπει να παραχθεί; Η ακλόνητη γνώση. Αυτός είναι ο ένας παράγοντας που πρέπει να παραχθεί.

«Ποιος είναι ο ένας παράγοντας που πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός; Όλα τα όντα υφίστανται με την τροφή. Αυτός είναι ο ένας παράγοντας που πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός.

«Ποιος είναι ο ένας παράγοντας που πρέπει να συνειδητοποιηθεί; Η ακλόνητη απελευθέρωση του νου. Αυτός είναι ο ένας παράγοντας που πρέπει να συνειδητοποιηθεί.

«Έτσι αυτά τα δέκα φαινόμενα είναι πραγματικά, αληθινά, αλάνθαστα, μη διαφορετικά, έχουν κατανοηθεί πλήρως ορθά από τον Τατχάγκατα.

Δύο φαινόμενα

352. «Δύο φαινόμενα είναι πολύ ωφέλιμα, δύο φαινόμενα πρέπει να αναπτυχθούν, δύο φαινόμενα πρέπει να γίνουν πλήρως κατανοητά, δύο φαινόμενα πρέπει να εγκαταλειφθούν, δύο φαινόμενα οδηγούν στην παρακμή, δύο φαινόμενα οδηγούν στην υπεροχή, δύο φαινόμενα είναι δύσκολο να διεισδύσει κανείς, δύο φαινόμενα πρέπει να εγερθούν, δύο φαινόμενα πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστά, δύο φαινόμενα πρέπει να συνειδητοποιηθούν.

«Ποια δύο φαινόμενα είναι πολύ ωφέλιμα; Η μνήμη και η ενσυνειδητότητα. Αυτά τα δύο φαινόμενα είναι πολύ ωφέλιμα.

«Ποια δύο φαινόμενα πρέπει να αναπτυχθούν; Η νοητική ηρεμία και η διόραση. Αυτά τα δύο φαινόμενα πρέπει να αναπτυχθούν.

«Ποια δύο φαινόμενα πρέπει να γίνουν πλήρως κατανοητά; Η νοητικότητα και η υλικότητα. Αυτά τα δύο φαινόμενα πρέπει να γίνουν πλήρως κατανοητά.

«Ποια δύο φαινόμενα πρέπει να εγκαταλειφθούν; Η άγνοια και η επιθυμία για ύπαρξη. Αυτά τα δύο φαινόμενα πρέπει να εγκαταλειφθούν.

«Ποια δύο φαινόμενα οδηγούν στην παρακμή; Η δυσκολία στην αποδοχή συμβουλής και η κακή φιλία. Αυτά τα δύο φαινόμενα οδηγούν στην παρακμή.

«Ποια δύο φαινόμενα οδηγούν στην υπεροχή; Η ευκολία στην αποδοχή συμβουλής και η καλή φιλία. Αυτά τα δύο φαινόμενα οδηγούν στην υπεροχή.

«Ποια δύο φαινόμενα είναι δύσκολο να διεισδύσει κανείς; Η αιτία και η συνθήκη για τη μόλυνση των όντων, και η αιτία και η συνθήκη για τον εξαγνισμό των όντων. Αυτά τα δύο φαινόμενα είναι δύσκολο να διεισδύσει κανείς.

«Ποια δύο φαινόμενα πρέπει να εγερθούν; Δύο γνώσεις - η γνώση της εξάλειψης, η γνώση της μη-έγερσης. Αυτά τα δύο φαινόμενα πρέπει να εγερθούν.

«Ποια δύο φαινόμενα πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστά; Δύο στοιχεία - το συνθηκοκρατημένο στοιχείο και το μη συνθηκοκρατημένο στοιχείο. Αυτά τα δύο φαινόμενα πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστά.

«Ποια είναι τα δύο φαινόμενα που πρέπει να συνειδητοποιηθούν; Αληθινή γνώση και απελευθέρωση. Αυτά είναι τα δύο φαινόμενα που πρέπει να συνειδητοποιηθούν.

«Έτσι αυτά τα είκοσι φαινόμενα είναι πραγματικά, αληθινά, αλάνθαστα, μη διαφορετικά, έχουν κατανοηθεί πλήρως ορθά από τον Τατχάγκατα.

Τρία φαινόμενα

353. «Τρία φαινόμενα είναι πολύ ωφέλιμα, τρία φαινόμενα πρέπει να αναπτυχθούν... κ.λπ... τρία φαινόμενα πρέπει να συνειδητοποιηθούν.

«Ποια τρία φαινόμενα είναι πολύ ωφέλιμα; Συναναστροφή με ενάρετα άτομα, ακοή της Άριστης Διδασκαλίας, άσκηση σύμφωνα με τη Διδασκαλία. Αυτά τα τρία φαινόμενα είναι πολύ ωφέλιμα.

«Ποια τρία φαινόμενα πρέπει να αναπτυχθούν; Τρεις αυτοσυγκεντρώσεις - η αυτοσυγκέντρωση με λογισμό και συλλογισμό, η αυτοσυγκέντρωση χωρίς λογισμό αλλά μόνο με συλλογισμό, η αυτοσυγκέντρωση χωρίς λογισμό και συλλογισμό. Αυτά τα τρία φαινόμενα πρέπει να αναπτυχθούν.

«Ποια τρία φαινόμενα πρέπει να γίνουν πλήρως κατανοητά; Τρία αισθήματα - ευχάριστο αίσθημα, δυσάρεστο αίσθημα, ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα. Αυτά τα τρία φαινόμενα πρέπει να γίνουν πλήρως κατανοητά.

«Ποια τρία φαινόμενα πρέπει να εγκαταλειφθούν; Τρεις επιθυμίες - ηδονική επιθυμία, επιθυμία για ύπαρξη, επιθυμία για μη ύπαρξη. Αυτά τα τρία φαινόμενα πρέπει να εγκαταλειφθούν.

«Ποια τρία φαινόμενα οδηγούν στην παρακμή; Τρεις φαύλες ρίζες - η απληστία είναι φαύλη ρίζα, το μίσος είναι φαύλη ρίζα, η αυταπάτη είναι φαύλη ρίζα. Αυτά τα τρία φαινόμενα οδηγούν στην παρακμή.

«Ποια τρία φαινόμενα οδηγούν στην υπεροχή; Τρεις καλές ρίζες - η μη-απληστία είναι καλή ρίζα, το μη-μίσος είναι καλή ρίζα, η μη αυταπάτη είναι καλή ρίζα. Αυτά τα τρία φαινόμενα οδηγούν στην υπεροχή.

«Ποια τρία φαινόμενα είναι δύσκολο να διεισδύσει κανείς; Τρία στοιχεία που συνεπάγονται απομάκρυνση - η διαφυγή από τις ηδονές είναι η απάρνηση, η διαφυγή από την ύλη είναι το άυλο, ό,τι έχει δημιουργηθεί, είναι συνθηκοκρατημένο, εξαρτώμενα γεγονετημένο, η παύση είναι η διαφυγή από αυτό. Αυτά τα τρία φαινόμενα είναι δύσκολο να διεισδύσει κανείς.

«Ποια τρία φαινόμενα πρέπει να εγερθούν; Τρεις γνώσεις - η γνώση των παρελθόντων γεγονότων, η γνώση των μελλοντικών γεγονότων, η γνώση των παρόντων γεγονότων. Αυτά τα τρία φαινόμενα πρέπει να εγερθούν.

«Ποια τρία φαινόμενα πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστά; Τρία στοιχεία - ηδονικό στοιχείο, στοιχείο της λεπτοφυούς υλικής σφαίρας, στοιχείο της άυλης σφαίρας. Αυτά τα τρία φαινόμενα πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστά.

«Ποια τρία φαινόμενα πρέπει να συνειδητοποιηθούν; Τρεις αληθινές γνώσεις - η γνώση της ανάμνησης προηγούμενων ζώων είναι αληθινή γνώση, η γνώση του θανάτου και της επαναγέννησης των όντων είναι αληθινή γνώση, η γνώση της εξάλειψης των νοητικών διαφθορών είναι αληθινή γνώση. Αυτά τα τρία φαινόμενα πρέπει να συνειδητοποιηθούν.

«Έτσι αυτά τα τριάντα φαινόμενα είναι πραγματικά, αληθινά, αλάνθαστα, μη διαφορετικά, έχουν κατανοηθεί πλήρως ορθά από τον Τατχάγκατα.

Τέσσερα φαινόμενα

354. «Τέσσερα φαινόμενα είναι πολύ ωφέλιμα, τέσσερα φαινόμενα πρέπει να αναπτυχθούν... κ.λπ... τέσσερα φαινόμενα πρέπει να συνειδητοποιηθούν.

«Ποια τέσσερα φαινόμενα είναι πολύ ωφέλιμα; Τέσσερις τροχοί - διαμονή σε κατάλληλο μέρος, καθοριστική υποστήριξη ενάρετων ατόμων, ορθή κατεύθυνση του εαυτού, και αξιέπαινες πράξεις που έγιναν στο παρελθόν. Αυτά τα τέσσερα φαινόμενα είναι πολύ ωφέλιμα.

«Ποια τέσσερα φαινόμενα πρέπει να αναπτυχθούν; Τέσσερις εφαρμογές της μνήμης - εδώ, φίλοι, ένας μοναχός διαμένει παρατηρώντας το σώμα στο σώμα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο. Στα αισθήματα... κ.λπ... στη συνείδηση... στα νοητικά φαινόμενα παρατηρών τα νοητικά φαινόμενα διαμένει, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο. Αυτά τα τέσσερα φαινόμενα πρέπει να αναπτυχθούν.

«Ποια τέσσερα φαινόμενα πρέπει να γίνουν πλήρως κατανοητά; Τέσσερις τροφές - φαγώσιμη τροφή, χονδροειδής ή λεπτοφυής, η επαφή είναι η δεύτερη, η νοητική βούληση είναι η τρίτη, η συνείδηση είναι η τέταρτη. Αυτά τα τέσσερα φαινόμενα πρέπει να γίνουν πλήρως κατανοητά.

«Ποια τέσσερα φαινόμενα πρέπει να εγκαταλειφθούν; Τέσσερις νοητικές πλημμύρες - η νοητική πλημμύρα της αισθησιακής ηδονής, η νοητική πλημμύρα του γίνεσθαι, η νοητική πλημμύρα της λανθασμένης άποψης, η νοητική πλημμύρα της άγνοιας. Αυτά τα τέσσερα φαινόμενα πρέπει να εγκαταλειφθούν.

«Ποια τέσσερα φαινόμενα οδηγούν στην παρακμή; Τέσσερις νοητικές δεσμεύσεις - η νοητική δέσμευση της αισθησιακής ηδονής, η νοητική δέσμευση του γίνεσθαι, η νοητική δέσμευση της λανθασμένης άποψης, η νοητική δέσμευση της άγνοιας. Αυτά τα τέσσερα φαινόμενα οδηγούν στην παρακμή.

«Ποια τέσσερα φαινόμενα οδηγούν στην υπεροχή; Τέσσερις αποδεσμεύσεις - η αποδέσμευση από τη νοητική δέσμευση της αισθησιακής ηδονής, η αποδέσμευση από τη νοητική δέσμευση του γίνεσθαι, η αποδέσμευση από τη νοητική δέσμευση της λανθασμένης άποψης, η αποδέσμευση από τη νοητική δέσμευση της άγνοιας. Αυτά τα τέσσερα φαινόμενα οδηγούν στην υπεροχή.

«Ποια τέσσερα φαινόμενα είναι δύσκολο να διεισδύσει κανείς; Τέσσερις αυτοσυγκεντρώσεις - η αυτοσυγκέντρωση που οδηγεί σε παρακμή, η αυτοσυγκέντρωση που οδηγεί σε σταθερότητα, η αυτοσυγκέντρωση που οδηγεί σε υπεροχή, η αυτοσυγκέντρωση που οδηγεί σε διείσδυση. Αυτά τα τέσσερα φαινόμενα είναι δύσκολο να διεισδύσει κανείς.

«Ποια τέσσερα φαινόμενα πρέπει να εγερθούν; Τέσσερις γνώσεις - γνώση για τη Διδασκαλία, επαγωγική γνώση, γνώση για τους άλλους, συμβατική γνώση. Αυτά τα τέσσερα φαινόμενα πρέπει να εγερθούν.

«Ποια τέσσερα φαινόμενα πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστά; Τέσσερις ευγενείς αλήθειες - η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου, η ευγενής αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου, η ευγενής αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου, η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου. Αυτά τα τέσσερα φαινόμενα πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστά.

«Ποια τέσσερα φαινόμενα πρέπει να συνειδητοποιηθούν; Τέσσερις καρποί του ασκητισμού - καρπός της εισόδου στο ρεύμα, καρπός της άπαξ επιστροφής, καρπός της μη-επιστροφής, καρπός της Αξιότητας. Αυτά τα τέσσερα φαινόμενα πρέπει να συνειδητοποιηθούν.

«Έτσι αυτά τα σαράντα φαινόμενα είναι πραγματικά, αληθινά, αλάνθαστα, μη διαφορετικά, έχουν κατανοηθεί πλήρως ορθά από τον Τατχάγκατα.

Πέντε φαινόμενα

355. «Πέντε φαινόμενα είναι πολύ ωφέλιμα... κ.λπ... πέντε φαινόμενα πρέπει να συνειδητοποιηθούν.

«Ποια είναι τα πέντε φαινόμενα που είναι πολύ ωφέλιμα; Πέντε παράγοντες επίμονης προσπάθειας - Εδώ, φίλοι, ένας μοναχός έχει πίστη, πιστεύει στη φώτιση του Τατχάγκατα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος είναι ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ο τέλειος στην αληθινή γνώση και στην καλή συμπεριφορά, ο Καλότυχος, ο γνώστης του κόσμου, ο ανυπέρβλητος οδηγός των ανθρώπων που πρέπει να εκπαιδευτούν, ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Είναι με λίγες ασθένειες, με λίγες αδιαθεσίες, προικισμένος με ομαλή πέψη, ούτε πολύ κρύα ούτε πολύ ζεστή, μέτρια, κατάλληλη για επίμονη προσπάθεια. Είναι χωρίς δολιότητα και χωρίς απάτη, αποκαλύπτοντας τον εαυτό του όπως πραγματικά είναι στον Διδάσκαλο ή στους νοήμονες ή στους συντρόφους στην άγια ζωή. Διαμένει καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα για την εγκατάλειψη των φάυλων νοητικών καταστάσεων και για την απόκτηση των καλών νοητικών καταστάσεων, με δύναμη, με σταθερή προσπάθεια, χωρίς να εγκαταλείπει το καθήκον στις καλές νοητικές καταστάσεις. Είναι σοφός, προικισμένος με σοφία που οδηγεί στην έγερση και την πάροδο, ευγενή, διεισδυτική, που οδηγεί στην πλήρη εξάλειψη της δυστυχίας. Αυτά τα πέντε φαινόμενα είναι πολύ ωφέλιμα.

«Ποια είναι τα πέντε φαινόμενα που πρέπει να αναπτυχθούν; Η ορθή αυτοσυγκέντρωση με πέντε παράγοντες - η διάχυση της χαράς, η διάχυση της ευτυχίας, η διάχυση του νου, η διάχυση του φωτός, το σημάδι της ανασκόπησης. Αυτά τα πέντε φαινόμενα πρέπει να αναπτυχθούν.

«Ποια είναι τα πέντε φαινόμενα που πρέπει να γίνουν πλήρως κατανοητά; Τα πέντε συναθροίσματα της προσκόλλησης - το συνάθροισμα της προσκόλλησης στην ύλη, το συνάθροισμα της προσκόλλησης στο αίσθημα, το συνάθροισμα της προσκόλλησης στην αντίληψη, το συνάθροισμα της προσκόλλησης στις δραστηριότητες, το συνάθροισμα της προσκόλλησης στη συνείδηση. Αυτά τα πέντε φαινόμενα πρέπει να γίνουν πλήρως κατανοητά.

«Ποια είναι τα πέντε φαινόμενα που πρέπει να εγκαταλειφθούν; Τα πέντε νοητικά εμπόδια - το νοητικό εμπόδιο της ηδονικής επιθυμίας, το νοητικό εμπόδιο του θυμού, το νοητικό εμπόδιο της νωθρότητας και υπνηλίας, το νοητικό εμπόδιο της ανησυχίας

και τύψης, το νοητικό εμπόδιο της σκεπτικιστικής αμφιβολίας. Αυτά τα πέντε φαινόμενα πρέπει να εγκαταλειφθούν.

«Ποια είναι τα πέντε φαινόμενα που οδηγούν στην παρακμή; Πέντε νοητικές δυσκαμψίες - Εδώ, φίλοι, ένας μοναχός είναι αβέβαιος για τον Διδάσκαλο, αμφιβάλλει σκεπτικιστικά, δεν αποφασίζει και δεν έχει εμπιστοσύνη. Εκείνος ο μοναχός, φίλοι, που είναι αβέβαιος για τον Διδάσκαλο, αμφιβάλλει σκεπτικιστικά, δεν αποφασίζει και δεν έχει εμπιστοσύνη, η συνείδησή του δεν κλίνει προς τη ζέση, την επιδίωξη, την ακατάπαυστη προσπάθεια και την επίμονη προσπάθεια. Εκείνου του οποίου η συνείδηση δεν κλίνει προς τη ζέση, την επιδίωξη, την ακατάπαυστη προσπάθεια και την επίμονη προσπάθεια. Αυτή είναι η πρώτη νοητική δυσκαμψία. Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός είναι αβέβαιος για τη Διδασκαλία, αμφιβάλλει σκεπτικιστικά... κ.λπ... είναι αβέβαιος για την Κοινότητα, αμφιβάλλει σκεπτικιστικά... κ.λπ... είναι αβέβαιος για την εξάσκηση, αμφιβάλλει σκεπτικιστικά... κ.λπ... είναι θυμωμένος με τους συντρόφους στην άγια ζωή, δυσανεσθημένος, με πληγωμένη συνείδηση, με γεννημένη στειρότητα· εκείνος ο μοναχός, φίλοι, που είναι θυμωμένος με τους συντρόφους στην άγια ζωή, δυσανεσθημένος, με πληγωμένη συνείδηση, με γεννημένη στειρότητα, η συνείδησή του δεν κλίνει προς τη ζέση, την επιδίωξη, την ακατάπαυστη προσπάθεια και την επίμονη προσπάθεια. Εκείνου του οποίου η συνείδηση δεν κλίνει προς τη ζέση, την επιδίωξη, την ακατάπαυστη προσπάθεια και την επίμονη προσπάθεια. Αυτή είναι η πέμπτη νοητική δυσκαμψία. Αυτά τα πέντε φαινόμενα οδηγούν στην παρακμή.

«Ποια πέντε φαινόμενα οδηγούν στην υπεροχή; Οι πέντε πνευματικές ικανότητες - η ικανότητα της πίστης, η ικανότητα της ενεργητικότητας, η ικανότητα της μνήμης, η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης, η ικανότητα της σοφίας. Αυτά τα πέντε φαινόμενα οδηγούν στην υπεροχή.

«Ποια πέντε φαινόμενα είναι δύσκολο να διεισδύσει κανείς; Πέντε στοιχεία που συνεπάγονται απομάκρυνση - Εδώ, φίλοι, όταν ένας μοναχός στρέφει την προσοχή του στις ηδονές, η συνείδησή του δεν εισέρχεται στις ηδονές, δεν γαληνεύει, δεν σταθεροποιείται, δεν απελευθερώνεται. Αλλά όταν στρέφει την προσοχή του στην απάρνηση, η συνείδησή του εισέρχεται στην απάρνηση, γαληνεύει, σταθεροποιείται, απελευθερώνεται. Η συνείδησή του αυτή έχει πάει καλά, έχει αναπτυχθεί καλά, έχει αποσυρθεί καλά, έχει απελευθερωθεί καλά, είναι αποδεσμευμένη από τις ηδονές. Και οι νοητικές διαφθορές, οι δυσφορίες και οι πυρετοί που εγείρονται λόγω των ηδονών, αυτός είναι απαλλαγμένος από αυτά. Δεν βιώνει εκείνο το αίσθημα. Αυτό διακηρύχθηκε ως η διαφυγή από τις ηδονές.

«Επιπλέον, φίλοι, όταν ένας μοναχός στρέφει την προσοχή του στον θυμό, η συνείδησή του δεν εισέρχεται στον θυμό, δεν γαληνεύει, δεν σταθεροποιείται, δεν απελευθερώνεται. Αλλά όταν στρέφει την προσοχή του στον μη θυμό, η συνείδησή του εισέρχεται στον μη θυμό, γαληνεύει, σταθεροποιείται, απελευθερώνεται. Η συνείδησή του αυτή έχει πάει καλά, έχει αναπτυχθεί καλά, έχει αποσυρθεί καλά, έχει απελευθερωθεί καλά, είναι αποδεσμευμένη από τον θυμό. Και οι νοητικές διαφθορές, οι δυσφορίες και οι πυρετοί που εγείρονται λόγω του θυμού, αυτός είναι απαλλαγμένος από αυτά. Δεν βιώνει εκείνο το αίσθημα. Αυτό διακηρύχθηκε ως η διαφυγή από τον θυμό.

«Επιπλέον, φίλοι, όταν ένας μοναχός στρέφει την προσοχή του στη βλάβη, η συνείδησή του δεν εισέρχεται στη βλάβη, δεν γαληνεύει, δεν σταθεροποιείται, δεν απελευθερώνεται. Αλλά όταν στρέφει την προσοχή του στη μη βλάβη, η συνείδησή του εισέρχεται στη μη βλάβη, γαληνεύει, σταθεροποιείται, απελευθερώνεται. Η συνείδησή του αυτή έχει πάει καλά, έχει αναπτυχθεί καλά, έχει αποσυρθεί καλά, έχει απελευθερωθεί καλά, είναι αποδεσμευμένη από τη βλάβη. Και οι νοητικές διαφθορές, οι δυσφορίες και οι πυρετοί που εγείρονται λόγω της βλάβης, αυτός είναι απαλλαγμένος από αυτά. Δεν βιώνει εκείνο το αίσθημα. Αυτό διακηρύχθηκε ως η διαφυγή από τη βλάβη.

«Επιπλέον, φίλοι, όταν ένας μοναχός στρέφει την προσοχή του στην ύλη, η συνείδησή του δεν εισέρχεται στην ύλη, δεν γαληνεύει, δεν σταθεροποιείται, δεν απελευθερώνεται. Αλλά όταν στρέφει την προσοχή του στο άυλο, η συνείδησή του εισέρχεται στο άυλο, γαληνεύει, σταθεροποιείται, απελευθερώνεται. Η συνείδησή του αυτή έχει πάει καλά, έχει αναπτυχθεί καλά, έχει αποσυρθεί καλά, έχει απελευθερωθεί καλά, είναι αποδεσμευμένη από την ύλη. Και οι νοητικές διαφθορές, οι δυσφορίες και οι πυρετοί που εγείρονται λόγω της ύλης, αυτός είναι απαλλαγμένος από αυτά. Δεν βιώνει εκείνο το αίσθημα. Αυτό διακηρύχθηκε ως η διαφυγή από την ύλη.

«Επιπλέον, φίλοι, όταν ένας μοναχός στρέφει την προσοχή του στην ταυτότητα, η συνείδησή του δεν εισέρχεται στην ταυτότητα, δεν γαληνεύει, δεν σταθεροποιείται, δεν απελευθερώνεται. Αλλά όταν στρέφει την προσοχή του στην παύση της ταυτότητας, η συνείδησή του εισέρχεται στην παύση της ταυτότητας, γαληνεύει, σταθεροποιείται, απελευθερώνεται. Η συνείδησή του αυτή έχει πάει καλά, έχει αναπτυχθεί καλά, έχει αποσυρθεί καλά, έχει απελευθερωθεί καλά, είναι αποδεσμευμένη από την ταυτότητα. Και οι νοητικές διαφθορές, οι δυσφορίες και οι πυρετοί που εγείρονται λόγω της ταυτότητας, αυτός είναι απαλλαγμένος από αυτά. Δεν βιώνει εκείνο το αίσθημα. Αυτό διακηρύχθηκε ως η διαφυγή από την ταυτότητα. Αυτά τα πέντε φαινόμενα είναι δύσκολο να διεισδύσει κανείς.

«Ποια πέντε φαινόμενα πρέπει να εγερθούν; Η ορθή αυτοσυγκέντρωση με πέντε γνώσεις - "Αυτή η αυτοσυγκέντρωση είναι ευχάριστη στο παρόν και έχει ευχάριστο επακόλουθο στο μέλλον", έτσι εγείρεται ατομικά γνώση. "Αυτή η αυτοσυγκέντρωση είναι ευγενής και πνευματική", έτσι εγείρεται ατομικά γνώση. "Αυτή η αυτοσυγκέντρωση δεν ασκείται από κατώτερα άτομα", έτσι εγείρεται ατομικά γνώση. "Αυτή η αυτοσυγκέντρωση είναι γαλήνια, εξάισια, αποκτημένη μέσω της καταπράυνσης, επιτευχθείσα μέσω της ενότητας του νου, δεν επιτυγχάνεται μέσω καταστολής και αποτροπής με προσπάθεια", έτσι εγείρεται ατομικά γνώση. "Εγώ λοιπόν εισέρχομαι σε αυτή την αυτοσυγκέντρωση μνήμων και εξέρχομαι μνήμων", έτσι εγείρεται ατομικά γνώση. Αυτά τα πέντε φαινόμενα πρέπει να εγερθούν.

«Ποια πέντε φαινόμενα πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστά; Πέντε βάσεις της απελευθέρωσης - Εδώ, φίλοι, ο Διδάσκαλος διδάσκει τη Διδασκαλία σε έναν μοναχό ή κάποιος σεβαστός σύντροφος στην άγια ζωή. Με όποιον τρόπο, φίλοι, ο Διδάσκαλος διδάσκει τη Διδασκαλία σε έναν μοναχό ή κάποιος σεβαστός σύντροφος στην άγια ζωή, με τον ίδιο τρόπο αυτός βιώνει το νόημα και βιώνει τη Διδασκαλία σε εκείνη τη Διδασκαλία. Σε αυτόν που βιώνει το νόημα και βιώνει τη Διδασκαλία, γεννιέται χαρά· σε αυτόν που χαίρεται, γεννιέται αγαλλίαση· σε αυτόν που έχει αγαλλίαση στον νου, το σώμα γαληνεύει· αυτός που έχει γαλήνιο σώμα βιώνει ευτυχία· σε αυτόν που είναι

ευτυχισμένος, η συνείδηση αυτοσυγκεντρώνεται. Αυτή είναι η πρώτη βάση της απελευθέρωσης.

«Επιπλέον, φίλοι, ο Διδάσκαλος δεν διδάσκει βέβαια τη Διδασκαλία σε έναν μοναχό ούτε κάποιος σεβαστός σύντροφος στην άγια ζωή, αλλά διδάσκει εκτενώς τη Διδασκαλία σε άλλους όπως την έχει ακούσει και όπως την έχει μάθει· με όποιον τρόπο, φίλοι, ένας μοναχός διδάσκει εκτενώς τη Διδασκαλία σε άλλους όπως την έχει ακούσει και όπως την έχει μάθει, με τον ίδιο τρόπο αυτός βιώνει το νόημα και βιώνει τη Διδασκαλία σε εκείνη τη Διδασκαλία. Σε αυτόν που βιώνει το νόημα και βιώνει τη Διδασκαλία, γεννιέται χαρά· σε αυτόν που χαίρεται, γεννιέται αγαλλίαση· σε αυτόν που έχει αγαλλίαση στον νου, το σώμα γαληνεύει· αυτός που έχει γαλήνιο σώμα βιώνει ευτυχία· σε αυτόν που είναι ευτυχισμένος, η συνείδηση αυτοσυγκεντρώνεται. Αυτή είναι η δεύτερη βάση της απελευθέρωσης.

«Επιπλέον, φίλοι, ο Διδάσκαλος δεν διδάσκει βέβαια τη Διδασκαλία σε έναν μοναχό ούτε κάποιος σεβαστός σύντροφος στην άγια ζωή, ούτε διδάσκει εκτενώς τη Διδασκαλία σε άλλους όπως την έχει ακούσει και όπως την έχει μάθει. Αλλά απαγγέλλει εκτενώς τη Διδασκαλία όπως την έχει ακούσει και όπως την έχει μάθει. Με όποιον τρόπο, φίλοι, ένας μοναχός απαγγέλλει εκτενώς τη Διδασκαλία όπως την έχει ακούσει και όπως την έχει μάθει, με τον ίδιο τρόπο αυτός βιώνει το νόημα και βιώνει τη Διδασκαλία σε εκείνη τη Διδασκαλία. Σε αυτόν που βιώνει το νόημα και βιώνει τη Διδασκαλία, γεννιέται χαρά· σε αυτόν που χαίρεται, γεννιέται αγαλλίαση· σε αυτόν που έχει αγαλλίαση στον νου, το σώμα γαληνεύει· αυτός που έχει γαλήνιο σώμα βιώνει ευτυχία· σε αυτόν που είναι ευτυχισμένος, η συνείδηση αυτοσυγκεντρώνεται. Αυτή είναι η τρίτη βάση της απελευθέρωσης.

«Επιπλέον, φίλοι, ο Διδάσκαλος δεν διδάσκει βέβαια τη Διδασκαλία σε έναν μοναχό ούτε κάποιος σεβαστός σύντροφος στην άγια ζωή, ούτε διδάσκει εκτενώς τη Διδασκαλία σε άλλους όπως την έχει ακούσει και όπως την έχει μάθει, ούτε απαγγέλλει εκτενώς τη Διδασκαλία όπως την έχει ακούσει και όπως την έχει μάθει. Αλλά αναλογίζεται, εξετάζει και παρατηρεί με τον νου τη Διδασκαλία όπως την έχει ακούσει και όπως την έχει μάθει. Με όποιον τρόπο, φίλοι, ένας μοναχός αναλογίζεται, εξετάζει και παρατηρεί με τον νου τη Διδασκαλία όπως την έχει ακούσει και όπως την έχει μάθει, με τον ίδιο τρόπο αυτός βιώνει το νόημα και βιώνει τη Διδασκαλία σε εκείνη τη Διδασκαλία. Σε αυτόν που βιώνει το νόημα και βιώνει τη Διδασκαλία, γεννιέται χαρά· σε αυτόν που χαίρεται, γεννιέται αγαλλίαση· σε αυτόν που έχει αγαλλίαση στον νου, το σώμα γαληνεύει· αυτός που έχει γαλήνιο σώμα βιώνει ευτυχία· σε αυτόν που είναι ευτυχισμένος, η συνείδηση αυτοσυγκεντρώνεται. Αυτή είναι η τέταρτη βάση της απελευθέρωσης.

«Επιπλέον, φίλοι, ο Διδάσκαλος δεν διδάσκει βέβαια τη Διδασκαλία σε έναν μοναχό ούτε κάποιος σεβαστός σύντροφος στην άγια ζωή, ούτε διδάσκει εκτενώς τη Διδασκαλία σε άλλους όπως την έχει ακούσει και όπως την έχει μάθει, ούτε απαγγέλλει εκτενώς τη Διδασκαλία όπως την έχει ακούσει και όπως την έχει μάθει, ούτε αναλογίζεται, εξετάζει και παρατηρεί με τον νου τη Διδασκαλία όπως την έχει ακούσει και όπως την έχει μάθει· αλλά κάποιο σημάδι της αυτοσυγκέντρωσης έχει ληφθεί καλά από αυτόν, έχει προσεχθεί καλά, έχει εξεταστεί καλά, έχει διεισδυθεί καλά με τη σοφία. Με όποιον τρόπο, φίλοι, κάποιο σημάδι της αυτοσυγκέντρωσης έχει ληφθεί καλά από έναν μοναχό, έχει προσεχθεί καλά, έχει εξεταστεί καλά, έχει διεισδυθεί καλά με τη σοφία, με τον ίδιο τρόπο αυτός βιώνει το νόημα και βιώνει τη

Διδασκαλία σε εκείνη τη Διδασκαλία. Σε αυτόν που βιώνει το νόημα και βιώνει τη Διδασκαλία, γεννιέται χαρά· σε αυτόν που χαίρεται, γεννιέται αγαλλίαση· σε αυτόν που έχει αγαλλίαση στον νου, το σώμα γαληνεύει· αυτός που έχει γαλήνιο σώμα βιώνει ευτυχία· σε αυτόν που είναι ευτυχισμένος, η συνείδηση αυτοσυγκεντρώνεται. Αυτή είναι η πέμπτη βάση της απελευθέρωσης. Αυτά τα πέντε φαινόμενα πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστά.

«Ποια είναι τα πέντε φαινόμενα που πρέπει να συνειδητοποιηθούν; Πέντε συναθροίσματα φαινομένων - το συνάθροισμα της ηθικής, το συνάθροισμα της αυτοσυγκέντρωσης, το συνάθροισμα της σοφίας, το συνάθροισμα της απελευθέρωσης, το συνάθροισμα της γνώσης και ενόρασης της απελευθέρωσης. Αυτά τα πέντε φαινόμενα πρέπει να συνειδητοποιηθούν.

«Έτσι αυτά τα πενήντα φαινόμενα είναι πραγματικά, αληθινά, αλάνθαστα, μη διαφορετικά, έχουν κατανοηθεί πλήρως ορθά από τον Τατχάγκατα.

Έξι φαινόμενα

356. «Έξι φαινόμενα είναι πολύ ωφέλιμα... κ.λπ... έξι φαινόμενα πρέπει να συνειδητοποιηθούν.

«Ποια έξι φαινόμενα είναι πολύ ωφέλιμα; Έξι αρχές της εγκαρδιότητας. Εδώ, φίλοι, σε έναν μοναχό η σωματική πράξη με φιλικότητα είναι εδραιωμένη προς τους συντρόφους στην άγια ζωή, τόσο φανερά όσο και ιδιωτικά· αυτή επίσης είναι αρχή της εγκαρδιότητας, που δημιουργεί αγάπη, που δημιουργεί σεβασμό, που οδηγεί στη συνοχή, στη μη-αντιδικία, στην ομόνοια, στην ενότητα.

«Επιπλέον, φίλοι, ενός μοναχού η λεκτική πράξη με φιλικότητα... κ.λπ... οδηγεί στην ενότητα.

«Επιπλέον, φίλοι, ενός μοναχού η νοητική πράξη με φιλικότητα... κ.λπ... οδηγεί στην ενότητα.

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός, όσον αφορά εκείνα τα υλικά κέρδη που είναι δίκαια και αποκτημένα σύμφωνα με τη Διδασκαλία, ακόμη και μέχρι το περιεχόμενο του κυπέλλου, μοιράζεται αδίστακτα τέτοια κέρδη με τους ηθικούς συντρόφους στην άγια ζωή, μοιραζόμενος από κοινού· αυτή επίσης είναι αρχή της εγκαρδιότητας... κ.λπ... οδηγεί στην ενότητα.

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός διαμένει έχοντας φτάσει σε ομοιότητα ηθικής με τους συντρόφους στην άγια ζωή, τόσο φανερά όσο και ιδιωτικά, σε εκείνες τις ηθικές αρχές που είναι άθραυστες, αδιάτρητες, χωρίς κηλίδες, χωρίς λεκέδες, απελευθερωτικές, επαινεμένες από τους νοήμονες, μη προσκολλημένες, οδηγούσες στην αυτοσυγκέντρωση· αυτή επίσης είναι αρχή της εγκαρδιότητας... κ.λπ... οδηγεί στην ενότητα.

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός διαμένει έχοντας φτάσει σε ομοιότητα άποψης με τους συντρόφους στην άγια ζωή, τόσο φανερά όσο και ιδιωτικά, σε εκείνη την άποψη που είναι ευγενής, οδηγούσα στην απελευθέρωση, που οδηγεί αυτόν που την ακολουθεί στην πλήρη εξάλειψη του πόνου· αυτή επίσης είναι αρχή της

εγκαρδιότητας, που δημιουργεί αγάπη, που δημιουργεί σεβασμό, που οδηγεί στη συνοχή, στη μη-αντιδικία, στην ομόνοια, στην ενότητα. Αυτά τα έξι φαινόμενα είναι πολύ ωφέλιμα.

«Ποια έξι φαινόμενα πρέπει να αναπτυχθούν; Έξι θέσεις ανάμνησης - ανάμνηση των αρετών του Βούδα, ανάμνηση της διδασκαλίας, ανάμνηση των αρετών της Κοινότητας, ανάμνηση της ηθικής διαγωγής, ανάμνηση της γενναιοδωρίας, ανάμνηση των θεοτήτων. Αυτά τα έξι φαινόμενα πρέπει να αναπτυχθούν.

«Ποια έξι φαινόμενα πρέπει να γίνουν πλήρως κατανοητά; Έξι εσωτερικές αισθητήριες βάσεις - αισθητήρια βάση του ματιού, αισθητήρια βάση του αυτιού, αισθητήρια βάση της μύτης, αισθητήρια βάση της γλώσσας, αισθητήρια βάση του σώματος, αισθητήρια βάση του νου. Αυτά τα έξι φαινόμενα πρέπει να γίνουν πλήρως κατανοητά.

«Ποια έξι φαινόμενα πρέπει να εγκαταλειφθούν; Έξι κατηγορίες επιθυμίας - επιθυμία για ορατή μορφή, επιθυμία για ήχο, επιθυμία για οσμή, επιθυμία για γεύση, επιθυμία για από αντικείμενο, επιθυμία για νοητικά αντικείμενα. Αυτά τα έξι φαινόμενα πρέπει να εγκαταλειφθούν.

«Ποια έξι φαινόμενα οδηγούν στην παρακμή; Έξι ασέβειες - εδώ, φίλοι, ένας μοναχός διαμένει ασεβής προς τον Διδάσκαλο, χωρίς σεβασμό· στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... στην εξάσκηση... στην επιμέλεια... διαμένει ασεβής προς τη φιλική υποδοχή, χωρίς σεβασμό. Αυτά τα έξι φαινόμενα οδηγούν στην παρακμή.

«Ποια έξι φαινόμενα οδηγούν στην υπεροχή; Έξι ευσέβειες - Εδώ, φίλοι, ένας μοναχός διαμένει ευσεβής προς τον Διδάσκαλο, με σεβασμό· προς τη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... στην εξάσκηση... στην επιμέλεια... διαμένει ευσεβής προς τη φιλική υποδοχή, με σεβασμό. Αυτά τα έξι φαινόμενα οδηγούν στην υπεροχή.

«Ποια έξι φαινόμενα είναι δύσκολο να διεισδύσει κανείς; Έξι στοιχεία που συνεπάγονται απομάκρυνση - Εδώ, φίλοι, ένας μοναχός θα μπορούσε να πει έτσι - "η απελευθέρωση του νου μέσω της φιλικότητας έχει αναπτυχθεί από μένα, έχει καλλιεργηθεί, έχει γίνει όχημα, έχει γίνει θεμέλιο, έχει εδραιωθεί, έχει εξασκηθεί και έχει καλά ξεκινήσει, και όμως ο θυμός κατακυριεύει τη συνείδησή μου". Αυτός πρέπει να ειπωθεί "μην μιλάς έτσι", "ας μην πει ο σεβάσμιος έτσι, μην συκοφαντείς τον Ευλογημένο. Διότι δεν είναι καλό να συκοφαντεί κανείς τον Ευλογημένο, διότι ο Ευλογημένος δεν θα έλεγε έτσι. Αυτό είναι αδύνατον, φίλε, δεν υπάρχει δυνατότητα, όταν η απελευθέρωση του νου μέσω της φιλικότητας έχει αναπτυχθεί, έχει καλλιεργηθεί, έχει γίνει όχημα, έχει γίνει θεμέλιο, έχει εδραιωθεί, έχει εξασκηθεί και έχει καλά ξεκινήσει, και όμως ο θυμός να κατακυριεύει τη συνείδησή του· αυτό είναι αδύνατον. Διότι αυτή, φίλε, είναι η διαφυγή από τον θυμό, δηλαδή η απελευθέρωση του νου μέσω της φιλικότητας».

«Εδώ όμως, φίλοι, ένας μοναχός θα μπορούσε να πει έτσι - "η απελευθέρωση του νου μέσω της συμπόνιας έχει αναπτυχθεί από μένα, έχει καλλιεργηθεί, έχει γίνει όχημα, έχει γίνει θεμέλιο, έχει εδραιωθεί, έχει εξασκηθεί και έχει καλά ξεκινήσει. Και όμως η βλάβη κατακυριεύει τη συνείδησή μου". Αυτός - πρέπει να ειπωθεί "μην μιλάς έτσι", "ας μην πει ο σεβάσμιος έτσι, μην συκοφαντείς τον Ευλογημένο... κ.λπ... Διότι αυτή, φίλε, είναι η διαφυγή από τη βλάβη, δηλαδή η απελευθέρωση του νου μέσω της συμπόνιας».

«Εδώ όμως, φίλοι, ένας μοναχός θα μπορούσε να πει έτσι - "η απελευθέρωση του νου μέσω της αλτρουιστικής χαράς έχει αναπτυχθεί από μένα... κ.λπ... και όμως η δυσαρέσκεια κατακυριεύει τη συνείδησή μου". Αυτός - πρέπει να ειπωθεί "μην μιλάς έτσι", "ας μην πει ο σεβάσμιος έτσι... κ.λπ... Διότι αυτή, φίλε, είναι η διαφυγή από τη δυσαρέσκεια, δηλαδή η απελευθέρωση του νου μέσω της αλτρουιστικής χαράς».

«Εδώ όμως, φίλοι, ένας μοναχός θα μπορούσε να πει έτσι - "η απελευθέρωση του νου μέσω αταραξίας έχει αναπτυχθεί από μένα... κ.λπ... και όμως το πάθος κατακυριεύει τη συνείδησή μου". Αυτός - πρέπει να ειπωθεί "μην μιλάς έτσι", "ας μην πει ο σεβάσμιος έτσι... κ.λπ... Διότι αυτή, φίλε, είναι η διαφυγή από το πάθος, δηλαδή η απελευθέρωση του νου μέσω αταραξίας».

«Εδώ όμως, φίλοι, ένας μοναχός θα μπορούσε να πει έτσι - "η απελευθέρωση του νου χωρίς σημάδια έχει αναπτυχθεί από μένα... κ.λπ... και όμως η συνείδησή μου ακολουθεί τα σημάδια". Αυτός - πρέπει να ειπωθεί "μην μιλάς έτσι", "ας μην πει ο σεβάσμιος έτσι... κ.λπ... Διότι αυτή, φίλε, είναι η διαφυγή από όλα τα σημάδια, δηλαδή η απελευθέρωση του νου χωρίς σημάδια».

«Εδώ όμως, φίλοι, ένας μοναχός θα μπορούσε να πει έτσι - "η σκέψη 'είμαι' έχει εξαφανιστεί για μένα, δεν θεωρώ 'αυτός είμαι εγώ', και όμως το αγκάθι της σκεπτικιστικής αμφιβολίας και της σύγχυσης διακατέχει τη συνείδησή μου"». Αυτός - πρέπει να ειπωθεί "μην μιλάς έτσι", "ας μην πει ο σεβάσμιος έτσι, μην συκοφαντείς τον Ευλογημένο, διότι δεν είναι καλό να συκοφαντεί κανείς τον Ευλογημένο, διότι ο Ευλογημένος δεν θα έλεγε έτσι. Αυτό είναι αδύνατον, φίλε, δεν υπάρχει δυνατότητα, όταν η σκέψη 'είμαι' έχει εξαφανιστεί, σε αυτόν που δεν θεωρεί 'αυτός είμαι εγώ'. Και όμως το αγκάθι της σκεπτικιστικής αμφιβολίας και της σύγχυσης να διακατέχει τη συνείδησή του· αυτό είναι αδύνατον. Διότι αυτή, φίλε, είναι η διαφυγή από το αγκάθι της σκεπτικιστικής αμφιβολίας και της σύγχυσης, δηλαδή η εκρίζωση της αλαζονείας του 'εγώ είμαι'». Αυτά τα έξι φαινόμενα είναι δύσκολο να διεισδύσει κανείς.

«Ποια έξι φαινόμενα πρέπει να εγερθούν; Έξι μόνιμες διαμονές. Εδώ, φίλοι, ένας μοναχός έχοντας δει μια μορφή με το μάτι, δεν είναι ούτε ευχαριστημένος ούτε δυσανεσθημένος, διαμένει με αταραξία, μνήμων και με πλήρη επίγνωση. Έχοντας ακούσει έναν ήχο με το αυτί... κ.λπ... έχοντας μυρίσει μια οσμή με τη μύτη... έχοντας γευτεί μια γεύση με τη γλώσσα... έχοντας αγγίξει ένα απτό αντικείμενο με το σώμα... έχοντας αντιληφθεί ένα νοητικό φαινόμενο με τον νου, δεν είναι ούτε ευχαριστημένος ούτε δυσανεσθημένος, διαμένει με αταραξία, μνήμων και με πλήρη επίγνωση. Αυτά τα έξι φαινόμενα πρέπει να εγερθούν.

«Ποια έξι φαινόμενα πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστά; Έξι ανυπέρβλητα πράγματα - το ανυπέρβλητο της όρασης, το ανυπέρβλητο της ακοής, το ανυπέρβλητο του κέρδους, το ανυπέρβλητο της εξάσκησης, το ανυπέρβλητο της υπηρεσίας, το ανυπέρβλητο της ανάμνησης. Αυτά τα έξι φαινόμενα πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστά.

«Ποια είναι τα έξι φαινόμενα που πρέπει να συνειδητοποιηθούν; Έξι άμεσες γνώσεις - εδώ, φίλοι, ένας μοναχός βιώνει πολλά είδη υπερφυσικής δύναμης - ενώ είναι ένας γίνεται πολλοί, ενώ είναι πολλοί γίνεται ένας. Εμφανίζεται και εξαφανίζεται. Περνά χωρίς εμπόδιο μέσα από τοίχους, μέσα από περιφράξεις, μέσα από βουνά, όπως μέσα από τον αέρα. Βυθίζεται και αναδύεται μέσα στη γη όπως στο νερό. Περπατά πάνω στο νερό χωρίς να βυθίζεται όπως στη γη. Ταξιδεύει στον αέρα με διασταυρωμένα

πόδια όπως ένα φτερωτό πουλί. Ακόμη και τη σελήνη και τον ήλιο, τόσο ισχυρούς και τόσο δυνατούς, τους αγγίζει και τους χαϊδεύει με το χέρι του. Ασκεί κυριαρχία με το σώμα του μέχρι και τον κόσμο του Βράχμα.

Με το στοιχείο της θείας ακοής, εξαγνισμένο, που υπερβαίνει το ανθρώπινο, ακούει και τα δύο είδη ήχων, θείους και ανθρώπινους, είτε είναι μακριά είτε κοντά.

Κατανοεί τον νου άλλων όντων, άλλων ατόμων, περιλαμβάνοντας τον νου τους με τον δικό του νου· κατανοεί τον νου με πάθος ως «νους με πάθος»... κ.λπ... ή κατανοεί τον μη απελευθερωμένο νου ως «μη απελευθερωμένος νους».

Θυμάται πολλές προηγούμενες υπάρξεις, δηλαδή μία γέννηση... κ.λπ... έτσι θυμάται πολλές προηγούμενες υπάρξεις με τις λεπτομέρειες και τα χαρακτηριστικά τους.

«Με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, βλέπει τα όντα να πεθαίνουν και να ξαναγεννιούνται, κατώτερα και ανώτερα, όμορφα και άσχημα, σε καλούς και κακούς προορισμούς· κατανοεί τα όντα που επαναγεννιούνται σύμφωνα με τις πράξεις τους... κ.λπ...

Με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει. Αυτά είναι τα έξι φαινόμενα που πρέπει να συνειδητοποιηθούν.

«Έτσι αυτά τα εξήντα φαινόμενα είναι πραγματικά, αληθινά, αλάνθαστα, μη διαφορετικά, έχουν κατανοηθεί πλήρως ορθά από τον Τατχάγκατα.

Επτά φαινόμενα

357. «Επτά φαινόμενα είναι πολύ ωφέλιμα... κ.λπ... επτά φαινόμενα πρέπει να συνειδητοποιηθούν.

«Ποια επτά φαινόμενα είναι πολύ ωφέλιμα; Επτά ευγενείς πλούτοι - ο πλούτος της πίστης, ο πλούτος της ηθικής, ο πλούτος της ντροπής, ο πλούτος του ηθικού φόβου, ο πλούτος της μάθησης, ο πλούτος της γενναιοδωρίας, ο πλούτος της σοφίας. Αυτά τα επτά φαινόμενα είναι πολύ ωφέλιμα.

«Ποια επτά φαινόμενα πρέπει να αναπτυχθούν; Επτά παράγοντες φώτισης - ο παράγοντας φώτισης της μνήμης, ο παράγοντας φώτισης της διερεύνησης των φαινομένων, ο παράγοντας φώτισης της ενεργητικότητας, ο παράγοντας φώτισης της αγαλλίασης, ο παράγοντας φώτισης της γαλήνης, ο παράγοντας φώτισης της αυτοσυγκέντρωσης, ο παράγοντας φώτισης της αταραξίας. Αυτά τα επτά φαινόμενα πρέπει να αναπτυχθούν.

«Ποια επτά φαινόμενα πρέπει να γίνουν πλήρως κατανοητά; Επτά σταθμοί συνείδησης - Υπάρχουν, φίλοι, όντα διαφορετικά στο σώμα και διαφορετικά στην αντίληψη, όπως οι άνθρωποι, ορισμένοι θεοί και ορισμένοι που έχουν πέσει σε κατώτερους κόσμους. Αυτός είναι ο πρώτος σταθμός συνείδησης.

«Υπάρχουν, φίλοι, όντα διαφορετικά στο σώμα και παρόμοια στην αντίληψη, όπως οι θεοί Βραχμακαγίκα που γεννήθηκαν με το πρώτο τζχάνα. Αυτός είναι ο δεύτερος σταθμός συνείδησης.

«Υπάρχουν, φίλοι, όντα παρόμοια στο σώμα και διαφορετικά στην αντίληψη, όπως οι ακτινοβόλοι θεοί. Αυτός είναι ο τρίτος σταθμός συνείδησης.

«Υπάρχουν, φίλοι, όντα παρόμοια στο σώμα και παρόμοια στην αντίληψη, όπως οι θεοί που διαπερνώνται από ομορφιά. Αυτός είναι ο τέταρτος σταθμός συνείδησης.

«Υπάρχουν, φίλοι, όντα που με την πλήρη υπέρβαση των αντιλήψεων της υλικής μορφής... κ.λπ... σκεπτόμενα 'άπειρος είναι ο χώρος', φτάνουν στο επίπεδο του άπειρου χώρου. Αυτός είναι ο πέμπτος σταθμός συνείδησης.

«Υπάρχουν, φίλοι, όντα που έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο του άπειρου χώρου, σκεπτόμενα 'άπειρη είναι η συνείδηση', φτάνουν στο επίπεδο της άπειρης συνείδησης. Αυτός είναι ο έκτος σταθμός συνείδησης.

«Υπάρχουν, φίλοι, όντα που έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο της άπειρης συνείδησης, σκεπτόμενα 'δεν υπάρχει τίποτε', φτάνουν στο επίπεδο της μηδαμινότητας. Αυτός είναι ο έβδομος σταθμός συνείδησης. Αυτά τα επτά φαινόμενα πρέπει να γίνουν πλήρως κατανοητά.

«Ποια επτά φαινόμενα πρέπει να εγκαταλειφθούν; Επτά υπολανθάνουσες τάσεις - η υπολανθάνουσα τάση για ηδονικό πάθος, η υπολανθάνουσα τάση για αποστροφή, η υπολανθάνουσα τάση για λανθασμένη άποψη, η υπολανθάνουσα τάση για σκεπτικιστική αμφιβολία, η υπολανθάνουσα τάση για αλαζονεία, η υπολανθάνουσα τάση πάθους για ύπαρξη, η υπολανθάνουσα τάση για άγνοια. Αυτά τα επτά φαινόμενα πρέπει να εγκαταλειφθούν.

«Ποια επτά φαινόμενα οδηγούν στην παρακμή; Επτά κακές ιδιότητες - εδώ, φίλοι, ένας μοναχός είναι άπιστος, είναι αδιάντροπος, είναι χωρίς ηθικό φόβο, είναι ολιγομαθής, είναι οκνηρός, είναι επιλήσμων, στερείται σοφίας. Αυτά τα επτά φαινόμενα οδηγούν στην παρακμή.

«Ποια επτά φαινόμενα οδηγούν στην υπεροχή; Επτά καλές ιδιότητες - εδώ, φίλοι, ένας μοναχός έχει πίστη, έχει ντροπή, έχει ηθικό φόβο, είναι πολυμαθής, καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα, είναι μνήμων, είναι σοφός. Αυτά τα επτά φαινόμενα οδηγούν στην υπεροχή.

«Ποια επτά φαινόμενα είναι δύσκολο να διεισδύσει κανείς; Επτά ιδιότητες του ενάρτετου ατόμου - εδώ, φίλοι, ένας μοναχός γνωρίζει τη Διδασκαλία και γνωρίζει το νόημα και γνωρίζει τον εαυτό του και γνωρίζει το μέτρο και γνωρίζει τον κατάλληλο χρόνο και γνωρίζει τη συνέλευση και γνωρίζει τα άτομα. Αυτά τα επτά φαινόμενα είναι δύσκολο να διεισδύσει κανείς.

«Ποια επτά φαινόμενα πρέπει να εγερθούν; Επτά αντιλήψεις - η αντίληψη της παροδικότητας, η αντίληψη του μη-εαυτού, η αντίληψη της ρυπαρότητας, η αντίληψη του κινδύνου, η αντίληψη της εγκατάλειψης, η αντίληψη του μη πάθους, η αντίληψη της παύσης. Αυτά τα επτά φαινόμενα πρέπει να εγερθούν.

«Ποια επτά φαινόμενα πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστά; Επτά θέματα για αυτόν που έχει συμπληρώσει δέκα χρόνια - εδώ, φίλοι, ένας μοναχός έχει έντονη επιθυμία για την ανάληψη της εξάσκησης και στο μέλλον δεν έχει απαλλαγεί από την αφοσίωση στην ανάληψη της εξάσκησης. Έχει έντονη επιθυμία για την εξέταση της Διδασκαλίας και στο μέλλον δεν έχει απαλλαγεί από την αφοσίωση στην εξέταση της

Διδασκαλίας. Έχει έντονη επιθυμία για την απομάκρυνση των πόθων και στο μέλλον δεν έχει απαλλαγεί από την αφοσίωση στην απομάκρυνση των πόθων. Έχει έντονη επιθυμία για την απομόνωση και στο μέλλον δεν έχει απαλλαγεί από την αφοσίωση στην απομόνωση. Έχει έντονη επιθυμία για την ενεργητικότητα και στο μέλλον δεν έχει απαλλαγεί από την αφοσίωση στην ενεργητικότητα. Έχει έντονη επιθυμία για τη μνήμη και τη σωφροσύνη και στο μέλλον δεν έχει απαλλαγεί από την αφοσίωση στη μνήμη και τη σωφροσύνη. Έχει έντονη επιθυμία για τη διείσδυση στην άποψη και στο μέλλον δεν έχει απαλλαγεί από την αφοσίωση στη διείσδυση στην άποψη. Αυτά τα επτά φαινόμενα πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστά.

«Ποια επτά φαινόμενα πρέπει να συνειδητοποιηθούν; Επτά δυνάμεις αυτού που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές - εδών, φίλοι, για έναν μοναχό που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, όλες οι δραστηριότητες ως παροδικές έχουν ιδωθεί καλά όπως πραγματικά είναι με ορθή σοφία. Εφόσον, φίλοι, για έναν μοναχό που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, όλες οι δραστηριότητες ως παροδικές έχουν ιδωθεί καλά όπως πραγματικά είναι με ορθή σοφία, αυτό επίσης είναι δύναμη του μοναχού που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, βασιζόμενος στην οποία ο μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές διακηρύσσει την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών - «οι νοητικές διαφθορές μου έχουν εξαλειφθεί».

«Επιπλέον, φίλοι, για έναν μοναχό που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, οι ηδονές, σαν λάκκος με αναμμένα κάρβουνα, έχουν ιδωθεί καλά με ορθή σοφία όπως πραγματικά είναι. Εφόσον, φίλοι... κ.λπ... «οι νοητικές διαφθορές μου έχουν εξαλειφθεί».

«Επιπλέον, φίλοι, για έναν μοναχό που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, η συνείδηση είναι επιρρεπής στην απομόνωση, κεκλιμένη προς την απομόνωση, με κλίση προς την απομόνωση, εδραιωμένη στην απομόνωση, ευχαριστημένη με την απάρνηση, έχοντας γίνει απαλλαγμένη εντελώς από τις διαφθείρουσες συνθήκες. Εφόσον, φίλοι... κ.λπ... «οι νοητικές διαφθορές μου έχουν εξαλειφθεί».

«Επιπλέον, φίλοι, για έναν μοναχό που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης έχουν αναπτυχθεί, έχουν αναπτυχθεί καλά. Εφόσον, φίλοι... κ.λπ... «οι νοητικές διαφθορές μου έχουν εξαλειφθεί».

«Επιπλέον, φίλοι, για έναν μοναχό που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, οι πέντε πνευματικές ικανότητες έχουν αναπτυχθεί, έχουν αναπτυχθεί καλά. Εφόσον, φίλοι... κ.λπ... «οι νοητικές διαφθορές μου έχουν εξαλειφθεί».

«Επιπλέον, φίλοι, για έναν μοναχό που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, οι επτά παράγοντες της φώτισης έχουν αναπτυχθεί, έχουν αναπτυχθεί καλά. Εφόσον, φίλοι... κ.λπ... «οι νοητικές διαφθορές μου έχουν εξαλειφθεί».

«Επιπλέον, φίλοι, για έναν μοναχό που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, η ευγενής οκταμελής οδός έχει αναπτυχθεί, έχει αναπτυχθεί καλά. Εφόσον, φίλοι, για έναν μοναχό που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές η ευγενής οκταμελής οδός έχει αναπτυχθεί, έχει αναπτυχθεί καλά, αυτό επίσης είναι δύναμη ενός μοναχού που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, βασιζόμενος στην οποία ένας μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές διακηρύσσει την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών - «οι νοητικές διαφθορές μου έχουν εξαλειφθεί». Αυτά τα επτά φαινόμενα πρέπει να συνειδητοποιηθούν.

«Έτσι αυτά τα εβδομήντα φαινόμενα είναι πραγματικά, αληθινά, αλάνθαστα, μη διαφορετικά, έχουν κατανοηθεί πλήρως ορθά από τον Τατχάγκατα.

Τέλος του πρώτου μέρους της απαγγελίας.

Οκτώ φαινόμενα

358. «Οκτώ φαινόμενα είναι πολύ ωφέλιμα... κ.λπ... οκτώ φαινόμενα πρέπει να συνειδητοποιηθούν.

«Ποια είναι τα οκτώ φαινόμενα που είναι πολύ ωφέλιμα; Οκτώ αιτίες, οκτώ συνθήκες οδηγούν στην απόκτηση της μη αποκτημένης σοφίας που αποτελεί την αρχή της άγιας ζωής, και στην αύξηση, την επέκταση, την ανάπτυξη και την εκπλήρωση της αποκτημένης. Ποιες οκτώ; Εδώ, φίλοι, ένας μοναχός διαμένει εξαρτώμενος από τον Διδάσκαλο ή από κάποιον σύντροφο στην άγια ζωή άξιο σεβασμού, προς τον οποίο είναι εδραιωμένη έντονη ντροπή και ηθικός φόβος, καθώς και αγάπη και σεβασμός. Αυτή είναι η πρώτη αιτία, η πρώτη συνθήκη για την απόκτηση της μη αποκτημένης σοφίας που αποτελεί την αρχή της άγιας ζωής. Οδηγεί στην αύξηση, την επέκταση, την ανάπτυξη και την εκπλήρωση της αποκτημένης.

«Διαμένοντας εξαρτώμενος από αυτόν τον Διδάσκαλο ή από κάποιον σύντροφο στην άγια ζωή άξιο σεβασμού, προς τον οποίο είναι εδραιωμένη έντονη ντροπή και ηθικός φόβος, καθώς και αγάπη και σεβασμός, κατά καιρούς τους πλησιάζει και ρωτά και εξετάζει - «Αυτό, σεβάσμιε κύριε, πώς είναι; Ποιο είναι το νόημα αυτού;» Σε αυτόν εκείνοι οι σεβάσμιοι αποκαλύπτουν το μη αποκαλυμμένο, ξεκαθαρίζουν το μη ξεκαθαρισμένο, και σε πολλά φαινόμενα που προκαλούν αβεβαιότητα απομακρύνουν την αβεβαιότητα. Αυτή είναι η δεύτερη αιτία, η δεύτερη συνθήκη για την απόκτηση της μη αποκτημένης σοφίας που αποτελεί την αρχή της άγιας ζωής, και οδηγεί στην αύξηση, την επέκταση, την ανάπτυξη και την εκπλήρωση της αποκτημένης.

«Αφού ακούσει αυτή τη Διδασκαλία, επιτυγχάνει με διπλή απομόνωση -με σωματική απομόνωση και με νοητική απομόνωση. Αυτή είναι η τρίτη αιτία, η τρίτη συνθήκη για την απόκτηση της μη αποκτημένης σοφίας που αποτελεί την αρχή της άγιας ζωής, και οδηγεί στην αύξηση, την επέκταση, την ανάπτυξη και την εκπλήρωση της αποκτημένης.

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός είναι ηθικός, διαμένει συγκρατημένος με την αυτοσυγκράτηση του Πάττιμοκχα, τέλειος στην καλή συμπεριφορά και στον νόμιμο τρόπο που συχνάζει, βλέποντας κίνδυνο στα ελάχιστα σφάλματα, αφού αναλάβει τους κανόνες εξάσκησης εξασκείται σε αυτούς. Αυτή είναι η τέταρτη αιτία, η τέταρτη συνθήκη για την απόκτηση της μη αποκτημένης σοφίας που αποτελεί την αρχή της άγιας ζωής, και οδηγεί στην αύξηση, την επέκταση, την ανάπτυξη και την εκπλήρωση της αποκτημένης.

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός είναι πολυμαθής, αυτός που θυμάται καλά αυτά που έχει μάθει, αυτός που έχει μεγάλη συσσώρευση μάθησης. Εκείνες οι διδασκαλίες που είναι καλές στην αρχή, καλές στη μέση, καλές στο τέλος, με νόημα και φρασεολογία, που ισχυρίζονται την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή, τέτοιες διδασκαλίες έχει ακούσει πολλές, τις διατηρεί, τις έχει εξασκήσει λεκτικά, τις έχει εξετάσει με τον νου, τις έχει διεισδύσει καλά με την άποψη. Αυτή είναι η πέμπτη αιτία, η πέμπτη

συνθήκη για την απόκτηση της μη αποκτημένης σοφίας που αποτελεί την αρχή της άγιας ζωής, και οδηγεί στην αύξηση, την επέκταση, την ανάπτυξη και την εκπλήρωση της αποκτημένης.

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός διαμένει καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα για την εγκατάλειψη των φάυλων νοητικών καταστάσεων και για την απόκτηση των καλών νοητικών καταστάσεων, με δύναμη, με σταθερή προσπάθεια, χωρίς να εγκαταλείπει το καθήκον στις καλές νοητικές καταστάσεις. Αυτή είναι η έκτη αιτία, η έκτη συνθήκη για την απόκτηση της μη αποκτημένης σοφίας που αποτελεί την αρχή της άγιας ζωής, και οδηγεί στην αύξηση, την επέκταση, την ανάπτυξη και την εκπλήρωση της αποκτημένης.

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός είναι μνήμων, προικισμένος με ύψιστη μνήμη και σωφροσύνη. Ενθυμούμενος και αναθυμούμενος ότι έγινε πριν από πολύ καιρό και ότι ειπώθηκε πριν από πολύ καιρό. Αυτή είναι η έβδομη αιτία, η έβδομη συνθήκη για την απόκτηση της μη αποκτημένης σοφίας που αποτελεί την αρχή της άγιας ζωής, και οδηγεί στην αύξηση, την επέκταση, την ανάπτυξη και την εκπλήρωση της αποκτημένης.

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός παραμένει παρατηρώντας την έγερση και την παρακμή στα πέντε συναθροίσματα της προσκόλλησης - «Έτσι είναι η ύλη, έτσι είναι η προέλευση της ύλης, έτσι είναι η πάροδος της ύλης· έτσι είναι το αίσθημα, έτσι είναι η προέλευση του αισθήματος, έτσι είναι η πάροδος του αισθήματος· έτσι είναι η αντίληψη, έτσι είναι η προέλευση της αντίληψης, έτσι είναι η πάροδος της αντίληψης· έτσι είναι οι δραστηριότητες, έτσι είναι η προέλευση των δραστηριοτήτων, έτσι είναι η πάροδος των δραστηριοτήτων· έτσι είναι η συνείδηση, έτσι είναι η προέλευση της συνείδησης, έτσι είναι η πάροδος της συνείδησης». Αυτή είναι η όγδοη αιτία, η όγδοη συνθήκη για την απόκτηση της μη αποκτημένης σοφίας που αποτελεί την αρχή της άγιας ζωής, και οδηγεί στην αύξηση, την επέκταση, την ανάπτυξη και την εκπλήρωση της αποκτημένης. Αυτά είναι τα οκτώ φαινόμενα που είναι πολύ ωφέλιμα.

«Ποια οκτώ φαινόμενα πρέπει να αναπτυχθούν; Η ευγενής οκταμελής οδός, δηλαδή - ορθή άποψη, ορθός λογισμός, ορθή ομιλία, ορθή πράξη, ορθός βιοπορισμός, ορθή προσπάθεια, ορθή μνήμη, ορθή αυτοσυγκέντρωση. Αυτά τα οκτώ φαινόμενα πρέπει να αναπτυχθούν.

«Ποια οκτώ φαινόμενα πρέπει να γίνουν πλήρως κατανοητά; Οκτώ κοσμικές αντιξοότητες - υλικό κέρδος και απώλεια, φήμη και κακοφημία, κατηγορία και έπαινος, ευτυχία και δυστυχία. Αυτά τα οκτώ φαινόμενα πρέπει να γίνουν πλήρως κατανοητά.

«Ποια οκτώ φαινόμενα πρέπει να εγκαταλειφθούν; Οκτώ λανθασμένες οδοί - λανθασμένη άποψη, λανθασμένος λογισμός, λανθασμένη ομιλία, λανθασμένη πράξη, λανθασμένος βιοπορισμός, λανθασμένη προσπάθεια, λανθασμένη μνήμη, λανθασμένη αυτοσυγκέντρωση. Αυτά τα οκτώ φαινόμενα πρέπει να εγκαταλειφθούν.

«Ποια οκτώ φαινόμενα οδηγούν στην παρακμή; Οκτώ βάσεις οκνηρίας. Εδώ, φίλοι, ένας μοναχός έχει εργασία να κάνει. Αυτός σκέφτεται: "Θα έχω εργασία να κάνω· κάνοντας όμως την εργασία το σώμα μου θα κουραστεί· ας ξαπλώσω!" Αυτός

Ξαπλώνει, δεν ξεκινά ενεργητικότητα για την επίτευξη του μη επιτευχθέντος, για το επίτευγμα του μη αποκτηθέντος, για την πραγμάτωση του μη πραγματοποιήσιμου. Αυτή είναι η πρώτη βάση οκνηρίας.

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός έχει κάνει εργασία. Αυτός σκέφτεται: "Εγώ έκανα εργασία· κάνοντας όμως την εργασία το σώμα μου κουράστηκε· ας ξαπλώσω!" Αυτός ξαπλώνει, δεν ξεκινά ενεργητικότητα... κ.λπ... Αυτή είναι η δεύτερη βάση οκνηρίας.

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός έχει δρόμο να διανύσει. Αυτός σκέφτεται: "Θα έχω δρόμο να διανύσω· διανύοντας όμως τον δρόμο το σώμα μου θα κουραστεί· ας ξαπλώσω!" Αυτός ξαπλώνει, δεν ξεκινά ενεργητικότητα... κ.λπ... Αυτή είναι η τρίτη βάση οκνηρίας.

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός έχει διανύσει δρόμο. Αυτός σκέφτεται: "Εγώ διένυσα δρόμο· διανύοντας όμως τον δρόμο το σώμα μου κουράστηκε· ας ξαπλώσω!" Αυτός ξαπλώνει, δεν ξεκινά ενεργητικότητα... κ.λπ... Αυτή είναι η τέταρτη βάση οκνηρίας.

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός περιφερόμενος σε χωριό ή κωμόπολη για προσφερόμενη τροφή δεν λαμβάνει επαρκή εκπλήρωση λιτής ή εξαίσιας τροφής. Αυτός σκέφτεται: "Εγώ περιφερόμενος σε χωριό ή κωμόπολη για προσφερόμενη τροφή δεν έλαβα επαρκή εκπλήρωση λιτής ή εξαίσιας τροφής· το σώμα μου είναι κουρασμένο, ακατάλληλο για εργασία· ας ξαπλώσω!"... κ.λπ... Αυτή είναι η πέμπτη βάση οκνηρίας.

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός περιφερόμενος σε χωριό ή κωμόπολη για προσφερόμενη τροφή λαμβάνει επαρκή εκπλήρωση λιτής ή εξαίσιας τροφής. Αυτός σκέφτεται: "Εγώ περιφερόμενος σε χωριό ή κωμόπολη για προσφερόμενη τροφή έλαβα επαρκή εκπλήρωση λιτής ή εξαίσιας τροφής· το σώμα μου είναι βαρύ, ακατάλληλο για εργασία, σαν να είναι γεμάτο φασόλια, θα έλεγα· ας ξαπλώσω!" Αυτός ξαπλώνει... κ.λπ... Αυτή είναι η έκτη βάση οκνηρίας.

«Επιπλέον, φίλοι, σε έναν μοναχό έχει εγερθεί μια μικρή ασθένεια. Αυτός σκέφτεται: "Αυτή η μικρή ασθένεια έχει εγερθεί σε μένα· υπάρχει λόγος να ξαπλώσω· ας ξαπλώσω!" Αυτός ξαπλώνει... κ.λπ... Αυτή είναι η έβδομη αιτία οκνηρίας.

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός έχει αναρρώσει από ασθένεια, πρόσφατα αναρρωμένος από την αρρώστια. Αυτός σκέφτεται: "Εγώ έχω αναρρώσει από ασθένεια, πρόσφατα αναρρωμένος από την αρρώστια. Το σώμα μου είναι αδύναμο, ακατάλληλο για εργασία· ας ξαπλώσω!" Αυτός ξαπλώνει... κ.λπ... Αυτή είναι η όγδοη βάση οκνηρίας. Αυτά τα οκτώ φαινόμενα οδηγούν στην παρακμή.

«Ποια οκτώ φαινόμενα οδηγούν στην υπεροχή; Οκτώ βάσεις ενεργητικότητας. Εδώ, φίλοι, ένας μοναχός έχει εργασία να κάνει. Αυτός σκέφτεται: "Θα έχω εργασία να κάνω· κάνοντας όμως την εργασία δεν είναι εύκολο να προσέχω τη διδασχά των Βουδών· ας ξεκινήσω ενεργητικότητα για την επίτευξη του μη επιτευχθέντος, για το επίτευγμα του μη αποκτηθέντος, για την πραγμάτωση του μη πραγματοποιήσιμου!" Αυτός ξεκινά ενεργητικότητα για την επίτευξη του μη επιτευχθέντος, για το επίτευγμα του μη αποκτηθέντος, για την πραγμάτωση του μη πραγματοποιήσιμου. Αυτή είναι η πρώτη βάση ενεργητικότητας.

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός έχει κάνει εργασία. Αυτός σκέφτεται: "Εγώ έκανα εργασία· κάνοντας όμως την εργασία δεν μπόρεσα να προσέχω τη διδαχή των Βουδών· ας ξεκινήσω ενεργητικότητα... κ.λπ... Αυτή είναι η δεύτερη βάση ενεργητικότητας.

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός έχει δρόμο να διανύσει. Αυτός σκέφτεται: "Θα έχω δρόμο να διανύσω· διανύοντας όμως τον δρόμο δεν είναι εύκολο να προσέχω τη διδαχή των Βουδών· ας ξεκινήσω ενεργητικότητα... κ.λπ... Αυτή είναι η τρίτη βάση ενεργητικότητας.

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός έχει διανύσει δρόμο. Αυτός σκέφτεται: "Εγώ διένυσα δρόμο· διανύοντας όμως τον δρόμο δεν μπόρεσα να προσέχω τη διδαχή των Βουδών· ας ξεκινήσω ενεργητικότητα... κ.λπ... Αυτή είναι η τέταρτη βάση ενεργητικότητας.

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός περιφερόμενος σε χωριό ή κωμόπολη για προσφερόμενη τροφή δεν λαμβάνει επαρκή εκπλήρωση λιτής ή εξαισίας τροφής. Αυτός σκέφτεται: "Εγώ περιφερόμενος σε χωριό ή κωμόπολη για προσφερόμενη τροφή δεν έλαβα επαρκή εκπλήρωση λιτής ή εξαισίας τροφής· το σώμα μου είναι ελαφρύ, κατάλληλο για εργασία· ας ξεκινήσω ενεργητικότητα... κ.λπ... Αυτή είναι η πέμπτη βάση ενεργητικότητας.

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός περιφερόμενος σε χωριό ή κωμόπολη για προσφερόμενη τροφή λαμβάνει επαρκή εκπλήρωση λιτής ή εξαισίας τροφής. Αυτός σκέφτεται: "Εγώ περιφερόμενος σε χωριό ή κωμόπολη για προσφερόμενη τροφή έλαβα επαρκή εκπλήρωση λιτής ή εξαισίας τροφής. Το σώμα μου είναι δυνατό, κατάλληλο για εργασία· ας ξεκινήσω ενεργητικότητα... κ.λπ... Αυτή είναι η έκτη βάση ενεργητικότητας.

«Επιπλέον, φίλοι, σε έναν μοναχό έχει εγερθεί μια μικρή ασθένεια. Αυτός σκέφτεται: "Αυτή η μικρή ασθένεια έχει εγερθεί σε μένα· είναι δυνατόν η ασθένειά μου να επιδεινωθεί· ας ξεκινήσω ενεργητικότητα... κ.λπ... Αυτή είναι η έβδομη αιτία ενεργητικότητας.

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός έχει αναρρώσει από ασθένεια, πρόσφατα αναρρωμένος από την αρρώστια. Αυτός σκέφτεται: "Εγώ έχω αναρρώσει από ασθένεια, πρόσφατα αναρρωμένος από την αρρώστια· είναι δυνατόν η ασθένειά μου να επιστρέψει· ας ξεκινήσω ενεργητικότητα για την επίτευξη του μη επιτευχθέντος, για το επίτευγμα του μη αποκτηθέντος, για την πραγμάτωση του μη πραγματοποιήσιμου!" Αυτός ξεκινά ενεργητικότητα για την επίτευξη του μη επιτευχθέντος, για το επίτευγμα του μη αποκτηθέντος, για την πραγμάτωση του μη πραγματοποιήσιμου. Αυτή είναι η όγδοη αιτία ενεργητικότητας. Αυτά τα οκτώ φαινόμενα οδηγούν στην υπεροχή.

«Ποια οκτώ φαινόμενα είναι δύσκολο να διεισδύσει κανείς; Οκτώ άκαιρες στιγμές, ακατάλληλες περίοδοι για τη βίωση της άγιας ζωής. Εδώ, φίλοι, ο Τατχάγκατα έχει εγερθεί στον κόσμο, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, και η Διδασκαλία διδάσκεται, που οδηγεί στη γαλήνη, που οδηγεί στο τελικό Νιμπάνα, που οδηγεί στην ανώτατη φώτιση, διακηρυγμένη από τον Καλότυχο. Και αυτό το άτομο έχει γεννηθεί στην κόλαση. Αυτή είναι η πρώτη άκαιρη στιγμή, ακατάλληλη περίοδος για τη βίωση της άγιας ζωής.

«Επιπλέον, φίλοι, ο Τατχάγκατα έχει εγερθεί στον κόσμο, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, και η Διδασκαλία διδάσκεται, που οδηγεί στη γαλήνη, που οδηγεί στο τελικό Νιμπάνα, που οδηγεί στην ανώτατη φώτιση, διακηρυγμένη από τον Καλότυχο. Και αυτό το άτομο έχει γεννηθεί στο ζωικό βασίλειο. Αυτή είναι η δεύτερη άκαιρη στιγμή, ακατάλληλη περίοδος για τη βίωση της άγιας ζωής.

«Επιπλέον... κ.λπ... έχει γεννηθεί στη σφαίρα των φαντασμάτων. Αυτή είναι η τρίτη άκαιρη στιγμή, ακατάλληλη περίοδος για τη βίωση της άγιας ζωής.

«Επιπλέον... κ.λπ... έχει γεννηθεί σε κάποια τάξη θεών με μακρά διάρκεια ζωής. Αυτή είναι η τέταρτη άκαιρη στιγμή, ακατάλληλη περίοδος για τη βίωση της άγιας ζωής.

«Επιπλέον... κ.λπ... έχει γεννηθεί σε συνοριακές περιοχές, ανάμεσα σε βαρβάρους που δεν γνωρίζουν, όπου δεν υπάρχει προορισμός για μοναχούς, μοναχές, λαϊκούς ακολούθους και λαϊκές ακολούθους. Αυτή είναι η πέμπτη άκαιρη στιγμή, ακατάλληλη περίοδος για τη βίωση της άγιας ζωής.

«Επιπλέον... κ.λπ... και αυτό το άτομο έχει γεννηθεί στις κεντρικές περιοχές, και αυτός έχει λανθασμένες απόψεις, διεστραμμένη αντίληψη - 'δεν υπάρχει δωρεά, δεν υπάρχει θυσία, δεν υπάρχει προσφορά, δεν υπάρχει καρπός και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων, δεν υπάρχει αυτός ο κόσμος, δεν υπάρχει άλλος κόσμος, δεν υπάρχει μητέρα, δεν υπάρχει πατέρας, δεν υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση, δεν υπάρχουν στον κόσμο ασκητές και βραχμάνοι που έχουν φτάσει σωστά και ασκούνται ορθά, οι οποίοι έχοντας οι ίδιοι κατανοήσει πλήρως αυτόν τον κόσμο και τον άλλο κόσμο με άμεση γνώση, τους διακηρύσσουν'. Αυτή είναι η έκτη άκαιρη στιγμή, ακατάλληλη περίοδος για τη βίωση της άγιας ζωής.

«Επιπλέον... κ.λπ... και αυτό το άτομο έχει γεννηθεί στις κεντρικές περιοχές, και αυτός στερείται σοφίας, είναι ηλίθιος, βουβός, ανίκανος να κατανοήσει το νόημα του καλά ειπωμένου και του κακά ειπωμένου. Αυτή είναι η έβδομη άκαιρη στιγμή, ακατάλληλη περίοδος για τη βίωση της άγιας ζωής.

«Επιπλέον... κ.λπ... και αυτό το άτομο έχει γεννηθεί στις κεντρικές περιοχές, και αυτός είναι σοφός, όχι ηλίθιος, όχι βουβός, ικανός να κατανοήσει το νόημα του καλά ειπωμένου και του κακά ειπωμένου. Αυτή είναι η όγδοη άκαιρη στιγμή, ακατάλληλη περίοδος για τη βίωση της άγιας ζωής. Αυτά είναι τα οκτώ φαινόμενα που είναι δύσκολο να διεισδύσει κανείς.

«Ποια οκτώ φαινόμενα πρέπει να εγερθούν; Οι οκτώ λογισμοί του μεγάλου ανθρώπου - αυτή η Διδασκαλία είναι για αυτόν που έχει λίγες επιθυμίες, αυτή η Διδασκαλία δεν είναι για αυτόν που έχει πολλές επιθυμίες. Αυτή η Διδασκαλία είναι για τον ικανοποιημένο, αυτή η Διδασκαλία δεν είναι για τον δυσαρεστημένο. Αυτή η Διδασκαλία είναι για τον απομονωμένο, αυτή η Διδασκαλία δεν είναι για αυτόν που απολαμβάνει την κοινωνική συναναστροφή. Αυτή η Διδασκαλία είναι για αυτόν που καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα, αυτή η Διδασκαλία δεν είναι για τον οκνηρό. Αυτή η Διδασκαλία είναι για αυτόν που έχει εφαρμοσμένη μνήμη, αυτή η Διδασκαλία δεν είναι για τον επιλήσμονα. Αυτή η Διδασκαλία είναι για τον αυτοσυγκεντρωμένο, αυτή η Διδασκαλία δεν είναι για τον μη-αυτοσυγκεντρωμένο. Αυτή η Διδασκαλία είναι για τον σοφό, αυτή η Διδασκαλία δεν είναι για αυτόν που στερείται σοφίας.

Αυτή η Διδασκαλία είναι για αυτόν που είναι χωρίς εμμονή, αυτή η Διδασκαλία δεν είναι για αυτόν που απολαμβάνει την εμμονή. Αυτά είναι τα οκτώ φαινόμενα που πρέπει να εγερθούν.

«Ποια είναι τα οκτώ φαινόμενα που πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστά; Οκτώ βάσεις της υπέρβασης - Κάποιος αντιλαμβανόμενος εσωτερικά τις υλικές μορφές βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές περιορισμένες, όμορφες ή άσχημες. «Υπερβαίνοντάς τες, γνωρίζω, βλέπω» - έχει αυτή την αντίληψη. Αυτή είναι η πρώτη βάση της υπέρβασης.

Κάποιος αντιλαμβανόμενος εσωτερικά τις υλικές μορφές βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές απεριόριστες, όμορφες ή άσχημες. «Υπερβαίνοντάς τες, γνωρίζω, βλέπω» - έχει αυτή την αντίληψη. Αυτή είναι η δεύτερη βάση της υπέρβασης.

Κάποιος μη αντιλαμβανόμενος εσωτερικά υλικές μορφές βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές περιορισμένες, όμορφες ή άσχημες. Έχει την αντίληψη: «Υπερβαίνοντάς τες, γνωρίζω, βλέπω». Αυτή είναι η τρίτη βάση της υπέρβασης.

Κάποιος μη αντιλαμβανόμενος εσωτερικά υλικές μορφές βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές απεριόριστες, όμορφες ή άσχημες. Έχει την αντίληψη: «Υπερβαίνοντάς τες, γνωρίζω, βλέπω». Αυτή είναι η τέταρτη βάση της υπέρβασης.

«Κάποιος μη αντιλαμβανόμενος εσωτερικά υλικές μορφές βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές μπλε, με μπλε χρώμα, με μπλε εμφάνιση, με μπλε λάμψη. Όπως ακριβώς το άνθος του λιναριού είναι μπλε, με μπλε χρώμα, με μπλε εμφάνιση, με μπλε λάμψη. Ή όπως εκείνο το ύφασμα από το Μπαράνασι, γυαλισμένο και από τις δύο πλευρές, είναι μπλε, με μπλε χρώμα, με μπλε εμφάνιση, με μπλε λάμψη, ακριβώς έτσι, κάποιος μη αντιλαμβανόμενος εσωτερικά υλικές μορφές βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές μπλε, με μπλε χρώμα, με μπλε εμφάνιση, με μπλε λάμψη. Έχει την αντίληψη: «Υπερβαίνοντάς τες, γνωρίζω, βλέπω». Αυτή είναι η πέμπτη βάση της υπέρβασης.

«Κάποιος μη αντιλαμβανόμενος εσωτερικά υλικές μορφές βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές κίτρινες, με κίτρινο χρώμα, με κίτρινη εμφάνιση, με κίτρινη λάμψη. Όπως ακριβώς το άνθος κανικάρα είναι κίτρινο, με κίτρινο χρώμα, με κίτρινη εμφάνιση, με κίτρινη λάμψη. Ή όπως εκείνο το ύφασμα από το Μπαράνασι, γυαλισμένο και από τις δύο πλευρές, είναι κίτρινο, με κίτρινο χρώμα, με κίτρινη εμφάνιση, με κίτρινη λάμψη, ακριβώς έτσι, κάποιος μη αντιλαμβανόμενος εσωτερικά υλικές μορφές βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές κίτρινες, με κίτρινο χρώμα, με κίτρινη εμφάνιση, με κίτρινη λάμψη. Έχει την αντίληψη: «Υπερβαίνοντάς τες, γνωρίζω, βλέπω». Αυτή είναι η έκτη βάση της υπέρβασης.

«Κάποιος μη αντιλαμβανόμενος εσωτερικά υλικές μορφές βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές κόκκινες, με κόκκινο χρώμα, με κόκκινη εμφάνιση, με κόκκινη λάμψη. Όπως ακριβώς το άνθος μπαντχουτζίβακα είναι κόκκινο, με κόκκινο χρώμα, με κόκκινη εμφάνιση, με κόκκινη λάμψη, ή όπως εκείνο το ύφασμα από το Μπαράνασι, γυαλισμένο και από τις δύο πλευρές, είναι κόκκινο, με κόκκινο χρώμα, με κόκκινη εμφάνιση, με κόκκινη λάμψη, ακριβώς έτσι, κάποιος μη αντιλαμβανόμενος εσωτερικά υλικές μορφές βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές κόκκινες, με κόκκινο χρώμα, με κόκκινη εμφάνιση, με κόκκινη λάμψη. Έχει την αντίληψη: «Υπερβαίνοντάς τες, γνωρίζω, βλέπω». Αυτή είναι η έβδομη βάση της υπέρβασης.

Εσωτερικά μη αντιλαμβανόμενος υλικές μορφές, κάποιος βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές λευκές, με λευκό χρώμα, με λευκή εμφάνιση, με λευκή λάμψη. Όπως ακριβώς

το αστέρι της αυγής είναι λευκό, με λευκό χρώμα, με λευκή εμφάνιση, με λευκή λάμψη, ή όπως εκείνο το ύφασμα από το Μπαράνασι, γυαλισμένο και από τις δύο πλευρές, είναι λευκό, με λευκό χρώμα, με λευκή εμφάνιση, με λευκή λάμψη, ακριβώς έτσι, κάποιος μη αντιλαμβανόμενος εσωτερικά υλικές μορφές βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές λευκές, με λευκό χρώμα, με λευκή εμφάνιση, με λευκή λάμψη. Έχει την αντίληψη: «Υπερβαίνουντάς τες, γνωρίζω, βλέπω». Αυτή είναι η όγδοη βάση της υπέρβασης. Αυτά είναι τα οκτώ φαινόμενα που πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστά.

«Ποια είναι τα οκτώ φαινόμενα που πρέπει να συνειδητοποιηθούν; Οκτώ απολυτρώσεις - Ένας υλικός βλέπει υλικές μορφές. Αυτή είναι η πρώτη απολύτρωση.

«Κάποιος μη αντιλαμβανόμενος εσωτερικά υλικές μορφές βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές. Αυτή είναι η δεύτερη απολύτρωση.

«Είναι αφοσιωμένος μόνο στο ωραίο. Αυτή είναι η τρίτη απολύτρωση.

«Με την πλήρη υπέρβαση των αντιλήψεων της υλικής μορφής, με την πάροδο των αντιλήψεων της αποστροφής, με τη μη προσοχή στις αντιλήψεις της ποικιλομορφίας, σκεπτόμενος «άπειρος είναι ο χώρος», εισέρχεται και παραμένει στο επίπεδο του άπειρου χώρου. Αυτή είναι η τέταρτη απολύτρωση.

«Έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο του άπειρου χώρου, σκεπτόμενος «άπειρη είναι η συνείδηση», εισέρχεται και παραμένει στο επίπεδο της άπειρης συνείδησης. Αυτή είναι η πέμπτη απολύτρωση.

«Έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο της άπειρης συνείδησης, σκεπτόμενος «δεν υπάρχει τίποτε», εισέρχεται και παραμένει στο επίπεδο της μηδαμινότητας. Αυτή είναι η έκτη απολύτρωση.

«Έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο της μηδαμινότητας, εισέρχεται και παραμένει στο επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης. Αυτή είναι η έβδομη απολύτρωση.

«Έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, εισέρχεται και παραμένει στην παύση της αντίληψης και του αισθήματος. Αυτή είναι η όγδοη απολύτρωση. Αυτά είναι τα οκτώ φαινόμενα που πρέπει να συνειδητοποιηθούν.

«Έτσι αυτά τα ογδόντα φαινόμενα είναι πραγματικά, αληθινά, αλάνθαστα, μη διαφορετικά, έχουν κατανοηθεί πλήρως ορθά από τον Τατχάγκατα.

Εννέα φαινόμενα

359. «Εννέα φαινόμενα είναι πολύ ωφέλιμα... κ.λπ... εννέα φαινόμενα πρέπει να συνειδητοποιηθούν.

«Ποια είναι τα εννέα φαινόμενα που είναι πολύ ωφέλιμα; Εννέα φαινόμενα που έχουν ως ρίζα τη συνετή προσοχή: σε αυτόν που δίνει συνετή προσοχή γεννιέται χαρά· σε αυτόν που χαίρεται, γεννιέται αγαλλίαση· σε αυτόν που έχει αγαλλίαση στον νου, το σώμα γαληνεύει· αυτός που έχει γαλήνιο σώμα βιώνει ευτυχία· σε αυτόν που είναι ευτυχισμένος, η συνείδηση αυτοσυγκεντρώνεται· με αυτοσυγκεντρωμένη συνείδηση γνωρίζει και βλέπει όπως πραγματικά είναι· γνωρίζοντας και βλέποντας όπως

πραγματικά είναι, αποστρέφεται· αποστρεφόμενος, απαλλάσσεται από το πάθος· μέσω του μη πάθους, απελευθερώνεται. Αυτά είναι τα εννέα φαινόμενα που είναι πολύ ωφέλιμα.

«Ποια είναι τα εννέα φαινόμενα που πρέπει να αναπτυχθούν; Εννέα παράγοντες επίμονης προσπάθειας για την πλήρη εξάγνιση - ο εξαγνισμός της ηθικής είναι παράγοντας επίμονης προσπάθειας για την πλήρη εξάγνιση, ο εξαγνισμός της συνείδησης είναι παράγοντας επίμονης προσπάθειας για την πλήρη εξάγνιση, ο εξαγνισμός της άποψης είναι παράγοντας επίμονης προσπάθειας για την πλήρη εξάγνιση, ο εξαγνισμός της υπέρβασης της αβεβαιότητας είναι παράγοντας επίμονης προσπάθειας για την πλήρη εξάγνιση, ο εξαγνισμός της γνώσης και ενόρασης για το τι είναι οδός και τι δεν είναι οδός - είναι παράγοντας επίμονης προσπάθειας για την πλήρη εξάγνιση, ο εξαγνισμός της γνώσης και ενόρασης της πρακτικής είναι παράγοντας επίμονης προσπάθειας για την πλήρη εξάγνιση, ο εξαγνισμός της γνώσης και ενόρασης είναι παράγοντας επίμονης προσπάθειας για την πλήρη εξάγνιση, ο εξαγνισμός της σοφίας είναι παράγοντας επίμονης προσπάθειας για την πλήρη εξάγνιση, ο εξαγνισμός της απελευθέρωσης είναι παράγοντας επίμονης προσπάθειας για την πλήρη εξάγνιση. Αυτά είναι τα εννέα φαινόμενα που πρέπει να αναπτυχθούν.

«Ποια είναι τα εννέα φαινόμενα που πρέπει να γίνουν πλήρως κατανοητά; Εννέα κατοικίες των όντων - Υπάρχουν, φίλοι, όντα διαφορετικά στο σώμα και διαφορετικά στην αντίληψη, όπως οι άνθρωποι, ορισμένοι θεοί και ορισμένοι που έχουν πέσει σε κατώτερους κόσμους. Αυτή είναι η πρώτη κατοικία των όντων.

«Υπάρχουν, φίλοι, όντα διαφορετικά στο σώμα και παρόμοια στην αντίληψη, όπως οι θεοί Βραχμακαγίκα που γεννήθηκαν με το πρώτο τζχάνα. Αυτή είναι η δεύτερη κατοικία των όντων.

«Υπάρχουν, φίλοι, όντα παρόμοια στο σώμα και διαφορετικά στην αντίληψη, όπως οι ακτινοβόλοι θεοί. Αυτή είναι η τρίτη κατοικία των όντων.

«Υπάρχουν, φίλοι, όντα παρόμοια στο σώμα και παρόμοια στην αντίληψη, όπως οι θεοί που διαπερνώνται από ομορφιά. Αυτή είναι η τέταρτη κατοικία των όντων.

«Υπάρχουν, φίλοι, όντα χωρίς αντίληψη και χωρίς αίσθηση, όπως οι θεοί που είναι όντα χωρίς αντίληψη. Αυτή είναι η πέμπτη κατοικία των όντων.

«Υπάρχουν, φίλοι, όντα που με την πλήρη υπέρβαση των αντιλήψεων της υλικής μορφής, με την πάροδο των αντιλήψεων της αποστροφής, με τη μη προσοχή στις αντιλήψεις της ποικιλομορφίας, σκεπτόμενα 'άπειρος είναι ο χώρος', φτάνουν στο επίπεδο του άπειρου χώρου. Αυτή είναι η έκτη κατοικία των όντων.

«Υπάρχουν, φίλοι, όντα που έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο του άπειρου χώρου, σκεπτόμενα 'άπειρη είναι η συνείδηση', φτάνουν στο επίπεδο της άπειρης συνείδησης. Αυτή είναι η έβδομη κατοικία των όντων.

«Υπάρχουν, φίλοι, όντα που έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο της άπειρης συνείδησης, σκεπτόμενα 'δεν υπάρχει τίποτε', φτάνουν στο επίπεδο της μηδαμινότητας. Αυτή είναι η όγδοη κατοικία των όντων.

«Υπάρχουν, φίλοι, όντα που έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο της μηδαμινότητας, φτάνουν στο επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης. Αυτή είναι η ένατη

κατοικία των όντων. Αυτά είναι τα εννέα φαινόμενα που πρέπει να γίνουν πλήρως κατανοητά.

«Ποια εννέα φαινόμενα πρέπει να εγκαταλειφθούν; Εννέα φαινόμενα που έχουν ρίζα την επιθυμία - εξαρτώμενη από την επιθυμία υπάρχει αναζήτηση, εξαρτώμενο από την αναζήτηση υπάρχει υλικό κέρδος, εξαρτώμενη από το υλικό κέρδος υπάρχει κρίση, εξαρτώμενη από την κρίση υπάρχει θέληση και πάθος, εξαρτώμενη από τη θέληση και το πάθος υπάρχει αγκίστρωση, εξαρτώμενη από την αγκίστρωση υπάρχει κατοχή, εξαρτώμενη από την κατοχή υπάρχει τσιγκουνιά, εξαρτώμενη από την τσιγκουνιά υπάρχει διαφύλαξη, εξαιτίας της διαφύλαξης προκύπτουν πολλές κακές φάυλες νοητικές καταστάσεις: χρήση ροπάλου, χρήση μαχαιριού, διαμάχη, διαφωνία, αντιδικία, προσβολές, διχαστική ομιλία και ψεύδος. Αυτά τα εννέα φαινόμενα πρέπει να εγκαταλειφθούν.

«Ποια εννέα φαινόμενα οδηγούν στην παρακμή; Εννέα αφορμές μνησικακίας - 'Μου έκανε βλάβη' - έτσι δημιουργεί μνησικακία· 'μου κάνει βλάβη' - έτσι δημιουργεί μνησικακία· 'θα μου κάνει βλάβη' - έτσι δημιουργεί μνησικακία· 'έκανε βλάβη σε κάποιον αγαπημένο και ευχάριστο σε μένα' - έτσι δημιουργεί μνησικακία... κ.λπ... 'κάνει βλάβη' - έτσι δημιουργεί μνησικακία... κ.λπ... 'θα κάνει βλάβη' - έτσι δημιουργεί μνησικακία· 'έκανε καλό σε κάποιον μη αγαπημένο και δυσάρεστο σε μένα' - έτσι δημιουργεί μνησικακία... κ.λπ... 'κάνει καλό' - έτσι δημιουργεί μνησικακία... κ.λπ... 'θα κάνει καλό' - έτσι δημιουργεί μνησικακία. Αυτά τα εννέα φαινόμενα οδηγούν στην παρακμή.

«Ποια εννέα φαινόμενα οδηγούν στην υπεροχή; Εννέα τρόποι απομάκρυνσης της μνησικακίας - 'Μου έκανε βλάβη, πώς θα μπορούσε να είναι διαφορετικά εδώ;' - έτσι απομακρύνει τη μνησικακία· 'μου κάνει βλάβη, πώς θα μπορούσε να είναι διαφορετικά εδώ;' - έτσι απομακρύνει τη μνησικακία· 'θα μου κάνει βλάβη, πώς θα μπορούσε να είναι διαφορετικά εδώ;' - έτσι απομακρύνει τη μνησικακία· 'σε κάποιον αγαπημένο και ευχάριστο σε μένα έκανε βλάβη... κ.λπ... κάνει βλάβη... κ.λπ... θα κάνει βλάβη, πώς θα μπορούσε να είναι διαφορετικά εδώ;' - έτσι απομακρύνει τη μνησικακία· 'σε κάποιον μη αγαπημένο και δυσάρεστο σε μένα έκανε καλό... κ.λπ... κάνει καλό... κ.λπ... θα κάνει καλό, πώς θα μπορούσε να είναι διαφορετικά εδώ;' - έτσι απομακρύνει τη μνησικακία. Αυτά τα εννέα φαινόμενα οδηγούν στην υπεροχή.

«Ποια εννέα φαινόμενα είναι δύσκολο να διεισδύσει κανείς; Εννέα ποικιλομορφίες - εξαρτώμενη από την ποικιλομορφία των στοιχείων εγείρεται η ποικιλομορφία της επαφής, εξαρτώμενη από την ποικιλομορφία της επαφής εγείρεται η ποικιλομορφία του αισθήματος, εξαρτώμενη από την ποικιλομορφία του αισθήματος εγείρεται η ποικιλομορφία της αντίληψης, εξαρτώμενη από την ποικιλομορφία της αντίληψης εγείρεται η ποικιλομορφία του λογισμού, εξαρτώμενη από την ποικιλομορφία του λογισμού εγείρεται η ποικιλομορφία της θέλησης, εξαρτώμενη από την ποικιλομορφία της θέλησης εγείρεται η ποικιλομορφία του πυρετού, εξαρτώμενη από την ποικιλομορφία του πυρετού εγείρεται η ποικιλομορφία της αναζήτησης, εξαρτώμενη από την ποικιλομορφία της αναζήτησης εγείρεται η ποικιλομορφία του υλικού κέρδους. Αυτά τα εννέα φαινόμενα είναι δύσκολο να διεισδύσει κανείς.

«Ποια είναι τα εννέα φαινόμενα που πρέπει να εγερθούν; Εννέα αντίληψεις - η αντίληψη της ρυπαρότητας, η αντίληψη του θανάτου, η αντίληψη της αποστροφής για την τροφή, η αντίληψη της δυσαρέσκειας για ολόκληρο τον κόσμο, η αντίληψη

της παροδικότητας, η αντίληψη του υπαρξιακού πόνου στο παροδικό, η αντίληψη του μη-εαυτού στον υπαρξιακό πόνο, η αντίληψη της εγκατάλειψης, η αντίληψη του μη πάθους. Αυτά είναι τα εννέα φαινόμενα που πρέπει να εγερθούν.

«Ποια είναι τα εννέα φαινόμενα που πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστά; Εννέα σταδιακές διαμονές - Εδώ, φίλοι, ένας μοναχός, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές, αποστασιοποιημένος από τις φάυλες νοητικές καταστάσεις, έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, που συνοδεύεται από λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αποστασιοποίηση, διαμένει. Με τον κατευνασμό του λογισμού και του συλλογισμού... κ.λπ... εισέρχεται και παραμένει στη δεύτερη διαλογιστική έκσταση. Με την απαλλαγή από την αγαλλίαση... κ.λπ... εισέρχεται και παραμένει στην τρίτη διαλογιστική έκσταση. Με την εγκατάλειψη της ευχαρίστησης... κ.λπ... εισέρχεται και παραμένει στην τέταρτη διαλογιστική έκσταση. Με την πλήρη υπέρβαση των αντιλήψεων της υλικής μορφής... κ.λπ... εισέρχεται και παραμένει στο επίπεδο του άπειρου χώρου. Έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο του άπειρου χώρου, σκεπτόμενος «άπειρη είναι η συνείδηση», εισέρχεται και παραμένει στο επίπεδο της άπειρης συνείδησης. Έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο της άπειρης συνείδησης, σκεπτόμενος «δεν υπάρχει τίποτε», εισέρχεται και παραμένει στο επίπεδο της μηδαμινότητας. Έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο της μηδαμινότητας, εισέρχεται και παραμένει στο επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης. Έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, εισέρχεται και παραμένει στην παύση της αντίληψης και του αισθήματος. Αυτά είναι τα εννέα φαινόμενα που πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστά.

«Ποια είναι τα εννέα φαινόμενα που πρέπει να συνειδητοποιηθούν; Εννέα σταδιακές παύσεις - Σε αυτόν που έχει επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, η ηδονική αντίληψη έχει καταπαύσει· σε αυτόν που έχει επιτύχει τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, ο λογισμός και ο συλλογισμός έχουν καταπαύσει· σε αυτόν που έχει επιτύχει την τρίτη διαλογιστική έκσταση, η αγαλλίαση έχει καταπαύσει· σε αυτόν που έχει επιτύχει την τέταρτη διαλογιστική έκσταση, η εισπνοή και η εκπνοή έχουν καταπαύσει· σε αυτόν που έχει επιτύχει το επίπεδο του άπειρου χώρου, η αντίληψη της υλικής μορφής έχει καταπαύσει· σε αυτόν που έχει επιτύχει το επίπεδο της άπειρης συνείδησης, η αντίληψη του επιπέδου του άπειρου χώρου έχει καταπαύσει· σε αυτόν που έχει επιτύχει το επίπεδο της μηδαμινότητας, η αντίληψη του επιπέδου της άπειρης συνείδησης έχει καταπαύσει· σε αυτόν που έχει επιτύχει το επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, η αντίληψη του επιπέδου της μηδαμινότητας έχει καταπαύσει· σε αυτόν που έχει επιτύχει την παύση της αντίληψης και του αισθήματος, η αντίληψη και το αίσθημα έχουν καταπαύσει. Αυτά είναι τα εννέα φαινόμενα που πρέπει να συνειδητοποιηθούν.

«Έτσι αυτά τα ενενήντα φαινόμενα είναι πραγματικά, αληθινά, αλάνθαστα, μη διαφορετικά, έχουν κατανοηθεί πλήρως ορθά από τον Τατχάγκατα.

Δέκα φαινόμενα

360. «Δέκα φαινόμενα είναι πολύ ωφέλιμα... κ.λπ... δέκα φαινόμενα πρέπει να συνειδητοποιηθούν.

«Ποια είναι τα δέκα φαινόμενα που είναι πολύ ωφέλιμα; Δέκα φαινόμενα που δημιουργούν καταφύγιο - Εδώ, φίλοι, ένας μοναχός είναι ηθικός, διαμένει συγκρατημένος με την αυτοσυγκράτηση του Πάττιμοκχα, τέλειος στην καλή

συμπεριφορά και στον νόμιμο τρόπο που συχνάζει, βλέποντας κίνδυνο στα ελάχιστα σφάλματα, αφού αναλάβει τους κανόνες εξάσκησης εξασκείται σε αυτούς· εφόσον, φίλοι, ένας μοναχός είναι ηθικός... κ.λπ... εξασκείται στους κανόνες εξάσκησης. Αυτό επίσης είναι φαινόμενο που δημιουργεί καταφύγιο.

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός είναι πολυμαθής... κ.λπ... τις έχει διεισδύσει καλά με την άποψη· εφόσον, φίλοι, ένας μοναχός είναι πολυμαθής... κ.λπ... αυτό επίσης είναι φαινόμενο που δημιουργεί καταφύγιο.

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός έχει καλούς φίλους, καλούς συντρόφους, κλίνει προς τους καλούς. Εφόσον, φίλοι, ένας μοναχός... κ.λπ... κλίνει προς τους καλούς. Αυτό επίσης είναι φαινόμενο που δημιουργεί καταφύγιο.

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός είναι εύκολος στην αποδοχή συμβουλής, προικισμένος με τα φαινόμενα που δημιουργούν ευκολία στην αποδοχή συμβουλής, υπομονετικός, δεχόμενος ευνοϊκά την παραίνεση. Εφόσον, φίλοι, ένας μοναχός... κ.λπ... την παραίνεση. Αυτό επίσης είναι φαινόμενο που δημιουργεί καταφύγιο.

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός σε ό,τι αφορά τα διάφορα καθήκοντα που πρέπει να γίνουν για τους συντρόφους στην άγια ζωή, είναι επιδέξιος, μη τεμπέλης, προικισμένος με διερεύνηση για τα κατάλληλα μέσα σε αυτά, ικανός να τα κάνει, ικανός να τα διοργανώσει. Εφόσον, φίλοι, ένας μοναχός... κ.λπ... ικανός να τα διοργανώσει. Αυτό επίσης είναι φαινόμενο που δημιουργεί καταφύγιο.

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός αγαπά τη Διδασκαλία, είναι αγαπητός στην ομιλία, έχει μεγάλη χαρά στην ανώτερη διδασκαλία και στην ανώτερη διαγωγή. Εφόσον, φίλοι, ένας μοναχός... κ.λπ... έχει μεγάλη χαρά. Αυτό επίσης είναι φαινόμενο που δημιουργεί καταφύγιο.

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός είναι ικανοποιημένος με οποιαδήποτε αναγκαία είδη χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς. Το ότι, φίλοι, ένας μοναχός... κ.λπ... αυτό επίσης είναι φαινόμενο που δημιουργεί καταφύγιο.

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός διαμένει καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα... κ.λπ... στις καλές νοητικές καταστάσεις. Εφόσον, φίλοι, ένας μοναχός... κ.λπ... αυτό επίσης είναι φαινόμενο που δημιουργεί καταφύγιο.

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός είναι μνήμων, προικισμένος με ύψιστη μνήμη και σωφροσύνη, ενθυμούμενος και αναθυμούμενος ότι έγινε πριν από πολύ καιρό και ότι ειπώθηκε πριν από πολύ καιρό. Εφόσον, φίλοι, ένας μοναχός... κ.λπ... αυτό επίσης είναι φαινόμενο που δημιουργεί καταφύγιο.

«Επιπλέον, φίλοι, ένας μοναχός είναι σοφός, προικισμένος με σοφία που οδηγεί στην έγερση και την πάροδο, ευγενή, διεισδυτική, που οδηγεί στην πλήρη εξάλειψη της δυστυχίας. Εφόσον, φίλοι, ένας μοναχός... κ.λπ... αυτό επίσης είναι φαινόμενο που δημιουργεί καταφύγιο. Αυτά τα δέκα φαινόμενα είναι πολύ ωφέλιμα.

«Ποια δέκα φαινόμενα πρέπει να αναπτυχθούν; Δέκα επίπεδα κυκλικών διαλογιστικών αντικειμένων - κάποιος αντιλαμβάνεται το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο της γης, προς τα πάνω, προς τα κάτω, οριζοντίως, χωρίς διπλότητα, απεριόριστο. Κάποιος αντιλαμβάνεται το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο του ύδατος... κ.λπ... κάποιος αντιλαμβάνεται το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο της φωτιάς... κάποιος

αντιλαμβάνεται το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο του αέρα... κάποιος αντιλαμβάνεται το μπλε κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο... κάποιος αντιλαμβάνεται το κίτρινο κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο... κάποιος αντιλαμβάνεται το κόκκινο κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο... κάποιος αντιλαμβάνεται το λευκό κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο... κάποιος αντιλαμβάνεται το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο του χώρου... κάποιος αντιλαμβάνεται το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο της συνείδησης, προς τα πάνω, προς τα κάτω, οριζοντίως, χωρίς διπλότητα, απεριόριστο. Αυτά τα δέκα φαινόμενα πρέπει να αναπτυχθούν.

«Ποια δέκα φαινόμενα πρέπει να γίνουν πλήρως κατανοητά; Δέκα αισθητήριες βάσεις - αισθητήρια βάση του ματιού, αισθητηριακή βάση της ορατής μορφής, αισθητήρια βάση του αυτιού, αισθητηριακή βάση του ήχου, αισθητήρια βάση της μύτης, αισθητηριακή βάση της οσμής, αισθητήρια βάση της γλώσσας, αισθητηριακή βάση της γεύσης, αισθητήρια βάση του σώματος, αισθητηριακή βάση της αφής. Αυτά τα δέκα φαινόμενα πρέπει να γίνουν πλήρως κατανοητά.

«Ποια δέκα φαινόμενα πρέπει να εγκαταλειφθούν; Δέκα λανθασμένες οδοί - λανθασμένη άποψη, λανθασμένος λογισμός, λανθασμένη ομιλία, λανθασμένη πράξη, λανθασμένος βιοπορισμός, λανθασμένη προσπάθεια, λανθασμένη μνήμη, λανθασμένη αυτοσυγκέντρωση, λανθασμένη γνώση, λανθασμένη απελευθέρωση. Αυτά τα δέκα φαινόμενα πρέπει να εγκαταλειφθούν.

«Ποια δέκα φαινόμενα οδηγούν στην παρακμή; Δέκα φαύλες πορείες πράξεων - ο φόνος έμβιων όντων, η λήψη του μη δοσμένου, η λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, η ψευδολογία, η διχαστική ομιλία, η σκληρή ομιλία, η φλυαρία, η πλεονεξία, ο θυμός, η λανθασμένη άποψη. Αυτά τα δέκα φαινόμενα οδηγούν στην παρακμή.

«Ποια δέκα φαινόμενα οδηγούν στην υπεροχή; Δέκα καλές πορείες πράξεων - η αποχή από τον φόνο έμβιων όντων, η αποχή από τη λήψη του μη δοσμένου, η αποχή από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, η αποχή από την ψευδολογία, η αποχή από τη διχαστική ομιλία, η αποχή από τη σκληρή ομιλία, η αποχή από τη φλυαρία, η μη πλεονεξία, ο μη θυμός, η ορθή άποψη. Αυτά τα δέκα φαινόμενα οδηγούν στην υπεροχή.

«Ποια δέκα φαινόμενα είναι δύσκολο να διεισδύσει κανείς; Δέκα ευγενείς διαμονές - Εδώ, φίλοι, ένας μοναχός έχει εγκαταλείψει πέντε παράγοντες, είναι προικισμένος με έξι παράγοντες, έχει μία προστασία, έχει τέσσερα στηρίγματα, έχει απορρίψει τις μεμονωμένες αλήθειες, έχει πλήρως εγκαταλείψει τις αναζητήσεις, έχει αθόλωτους λογισμούς, έχει γαλήνια σωματική δραστηριότητα, έχει καλά απελευθερωμένο νου, έχει καλά απελευθερωμένη σοφία.

«Και πώς, φίλοι, ένας μοναχός έχει εγκαταλείψει πέντε παράγοντες; Εδώ, φίλοι, σε έναν μοναχό η ηδονική επιθυμία έχει εγκαταλειφθεί, ο θυμός έχει εγκαταλειφθεί, η νωθρότητα και η υπνηλία έχουν εγκαταλειφθεί, η ανησυχία και η τύψη έχουν εγκαταλειφθεί, η σκεπτικιστική αμφιβολία έχει εγκαταλειφθεί. Έτσι, φίλοι, ένας μοναχός έχει εγκαταλείψει πέντε παράγοντες.

«Και πώς, φίλοι, ένας μοναχός είναι προικισμένος με έξι παράγοντες; Εδώ, φίλοι, ένας μοναχός έχοντας δει μια μορφή με το μάτι, δεν είναι ούτε ευχαριστημένος ούτε δυσареστημένος, διαμένει με αταραξία, μνήμων και με πλήρη επίγνωση. Έχοντας

ακούσει έναν ήχο με το αυτί... κ.λπ... έχοντας μυρίσει μια οσμή με τη μύτη... έχοντας γευτεί μια γεύση με τη γλώσσα... έχοντας αγγίξει ένα από αντικείμενο με το σώμα... έχοντας αντιληφθεί ένα νοητικό φαινόμενο με τον νου, δεν είναι ούτε ευχαριστημένος ούτε δυσαρεστημένος, διαμένει με αταραξία, μνήμων και με πλήρη επίγνωση. Έτσι, φίλοι, ένας μοναχός είναι προικισμένος με έξι παράγοντες.

«Και πώς, φίλοι, ένας μοναχός έχει μία προστασία; Εδώ, φίλοι, ένας μοναχός είναι προικισμένος με νου που έχει τη μνήμη ως προστασία. Έτσι, φίλοι, ένας μοναχός έχει μία προστασία.

«Και πώς, φίλοι, ένας μοναχός έχει τέσσερα στηρίγματα; Εδώ, φίλοι, ένας μοναχός, έχοντας εξετάσει, χρησιμοποιεί κάτι· έχοντας εξετάσει, αποδέχεται κάτι· έχοντας εξετάσει, αποφεύγει κάτι· έχοντας εξετάσει, απομακρύνει κάτι. Έτσι, φίλοι, ένας μοναχός έχει τέσσερα στηρίγματα.

«Και πώς, φίλοι, ένας μοναχός έχει απορρίψει τις μεμονωμένες αλήθειες; Εδώ, φίλοι, σε έναν μοναχό όσες είναι εκείνες οι πολλές μεμονωμένες αλήθειες των πολλών ασκητών και βραχμάνων, όλες αυτές έχουν απορριφθεί, έχουν πλήρως απορριφθεί, έχουν παρατηθεί, έχουν εμεσθεί, έχουν απελευθερωθεί, έχουν εγκαταλειφθεί, έχουν αποκηρυχθεί. Έτσι, φίλοι, ένας μοναχός έχει απορρίψει τις μεμονωμένες αλήθειες.

«Και πώς, φίλοι, ένας μοναχός έχει πλήρως εγκαταλείψει τις αναζητήσεις; Εδώ, φίλοι, σε έναν μοναχό η ηδονική αναζήτηση έχει εγκαταλειφθεί, η αναζήτηση ύπαρξης έχει εγκαταλειφθεί, η αναζήτηση της άγιας ζωής έχει καταπραυνθεί. Έτσι, φίλοι, ένας μοναχός έχει πλήρως εγκαταλείψει τις αναζητήσεις.

«Και πώς, φίλοι, ένας μοναχός έχει αθόλωτους λογισμούς; Εδώ, φίλοι, σε έναν μοναχό η ηδονική σκέψη έχει εγκαταλειφθεί, η σκέψη του θυμού έχει εγκαταλειφθεί, η σκέψη της βίας έχει εγκαταλειφθεί. Έτσι, φίλοι, ένας μοναχός έχει αθόλωτους λογισμούς.

«Και πώς, φίλοι, ένας μοναχός έχει γαλήνια σωματική δραστηριότητα; Εδώ, φίλοι, ένας μοναχός, με την εγκατάλειψη της ευχαρίστησης και με την εγκατάλειψη του πόνου, και με την προηγούμενη πάροδο της ευαρέσκειας και της δυσαρέσκειας, έχοντας επιτύχει την τέταρτη διαλογιστική έκσταση, που χαρακτηρίζεται από ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο και την εξάγνιση της μνήμης λόγω της αταραξίας, διαμένει. Έτσι, φίλοι, ένας μοναχός έχει γαλήνια σωματική δραστηριότητα.

«Και πώς, φίλοι, ένας μοναχός έχει καλά απελευθερωμένο νου; Εδώ, φίλοι, σε έναν μοναχό ο νους είναι απελευθερωμένος από τη λαγνεία, ο νους είναι απελευθερωμένος από το μίσος, ο νους είναι απελευθερωμένος από την αυταπάτη. Έτσι, φίλοι, ένας μοναχός έχει καλά απελευθερωμένο νου.

«Και πώς, φίλοι, ένας μοναχός είναι καλά απελευθερωμένος στη σοφία; Εδώ, φίλοι, ένας μοναχός κατανοεί: "η λαγνεία μου έχει εγκαταλειφθεί, η ρίζα της έχει κοπεί, έχει γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχει οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχει τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον". "Το μίσος μου έχει εγκαταλειφθεί... κ.λπ... έχει τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον", κατανοεί. "Η αυταπάτη μου έχει εγκαταλειφθεί... κ.λπ... έχει τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον", κατανοεί. Έτσι, φίλοι, ένας μοναχός είναι καλά απελευθερωμένος στη σοφία. Αυτά τα δέκα φαινόμενα είναι δύσκολο να διεισδύσει κανείς.

«Ποια δέκα φαινόμενα πρέπει να εγερθούν; Δέκα αντιλήψεις - η αντίληψη της ρυπαρότητας, η αντίληψη του θανάτου, η αντίληψη της αποστροφής για την τροφή, η αντίληψη της δυσαρέσκειας για ολόκληρο τον κόσμο, η αντίληψη της παροδικότητας, η αντίληψη του υπαρξιακού πόνου στο παροδικό, η αντίληψη του μη-εαυτού στον υπαρξιακό πόνο, η αντίληψη της εγκατάλειψης, η αντίληψη του μη πάθους, η αντίληψη της παύσης. Αυτά τα δέκα φαινόμενα πρέπει να εγερθούν.

«Ποια δέκα φαινόμενα πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστά; Δέκα θέματα διάβρωσης - σε αυτόν που έχει ορθή άποψη η λανθασμένη άποψη έχει διαβρωθεί. Και οι πολλές κακές φάυλες νοητικές καταστάσεις που προκύπτουν εξαιτίας της λανθασμένης άποψης, αυτές έχουν διαβρωθεί σε αυτόν. Σε αυτόν που έχει ορθό λογισμό ο λανθασμένος λογισμός... κ.λπ... σε αυτόν που έχει ορθή ομιλία η λανθασμένη ομιλία...σε αυτόν που έχει ορθή πράξη η λανθασμένη πράξη... σε αυτόν που έχει ορθό βιοπορισμό ο λανθασμένος βιοπορισμός... σε αυτόν που έχει ορθή προσπάθεια η λανθασμένη προσπάθεια... σε αυτόν που έχει ορθή μνήμη η λανθασμένη μνήμη...σε αυτόν που έχει ορθή αυτοσυγκέντρωση η λανθασμένη αυτοσυγκέντρωση... σε αυτόν που έχει ορθή γνώση η λανθασμένη γνώση έχει διαβρωθεί. Σε αυτόν που έχει ορθή απελευθέρωση η λανθασμένη απελευθέρωση έχει διαβρωθεί. Και οι πολλές κακές φάυλες νοητικές καταστάσεις που προκύπτουν εξαιτίας της λανθασμένης απελευθέρωσης, αυτές έχουν διαβρωθεί σε αυτόν. Αυτά τα δέκα φαινόμενα πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστά.

«Ποια είναι τα δέκα φαινόμενα που πρέπει να συνειδητοποιηθούν; Δέκα καταστάσεις του πέραν της άσκησης - η ορθή άποψη του πέραν της άσκησης, ο ορθός λογισμός του πέραν της άσκησης, η ορθή ομιλία του πέραν της άσκησης, η ορθή πράξη του πέραν της άσκησης, ο ορθός βιοπορισμός του πέραν της άσκησης, η ορθή προσπάθεια του πέραν της άσκησης, η ορθή μνήμη του πέραν της άσκησης, η ορθή αυτοσυγκέντρωση του πέραν της άσκησης, η ορθή γνώση του πέραν της άσκησης, η ορθή απελευθέρωση του πέραν της άσκησης. Αυτά είναι τα δέκα φαινόμενα που πρέπει να συνειδητοποιηθούν.

«Έτσι αυτά τα εκατό φαινόμενα είναι πραγματικά, αληθινά, αλάνθαστα, μη διαφορετικά, έχουν κατανοηθεί πλήρως ορθά από τον Τατχάγκατα». Αυτό είπε ο σεβάσμιος Σαριπούττα. Οι μοναχοί, ευχαριστημένοι, αγαλλίασαν με τα λόγια του σεβασμίου Σαριπούττα.

Τέλος της ομιλίας Ντασούτταρα, ενδέκατη.

Τέλος του κεφαλαίου Πάτικα.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Πάθικα και Ουντουμπάρα, Τσακκαβάττι και Αγκάνια·
Σαμπασαντανία και Πασάντικα, Μαχαπουρισαλακκχάνα.

Σινγκάλα και Ατανατίγια, Σανγκίτι και Ντασούτταρα·
Με έντεκα ομιλίες, ονομάζεται το κεφάλαιο Πάθικα.

Τέλος του κειμένου Πάλι του κεφαλαίου Πάτικα.

Κοσμημένη με τρία κεφάλαια, ολόκληρη

η Μακρά Συλλογή ολοκληρώθηκε.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών.

1. Η συλλογή των μακρών ομιλιών. 3. Το κεφάλαιο για τον Πάτχικα. 11. Η ομιλία που απαριθμεί κατηγορίες μέχρι το δέκα έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org